562

Harlequin Presents

PENNY JORDAN

bought with his name

707

Pamela Kent

DRAGOSTE ŞI ŞANTAJ

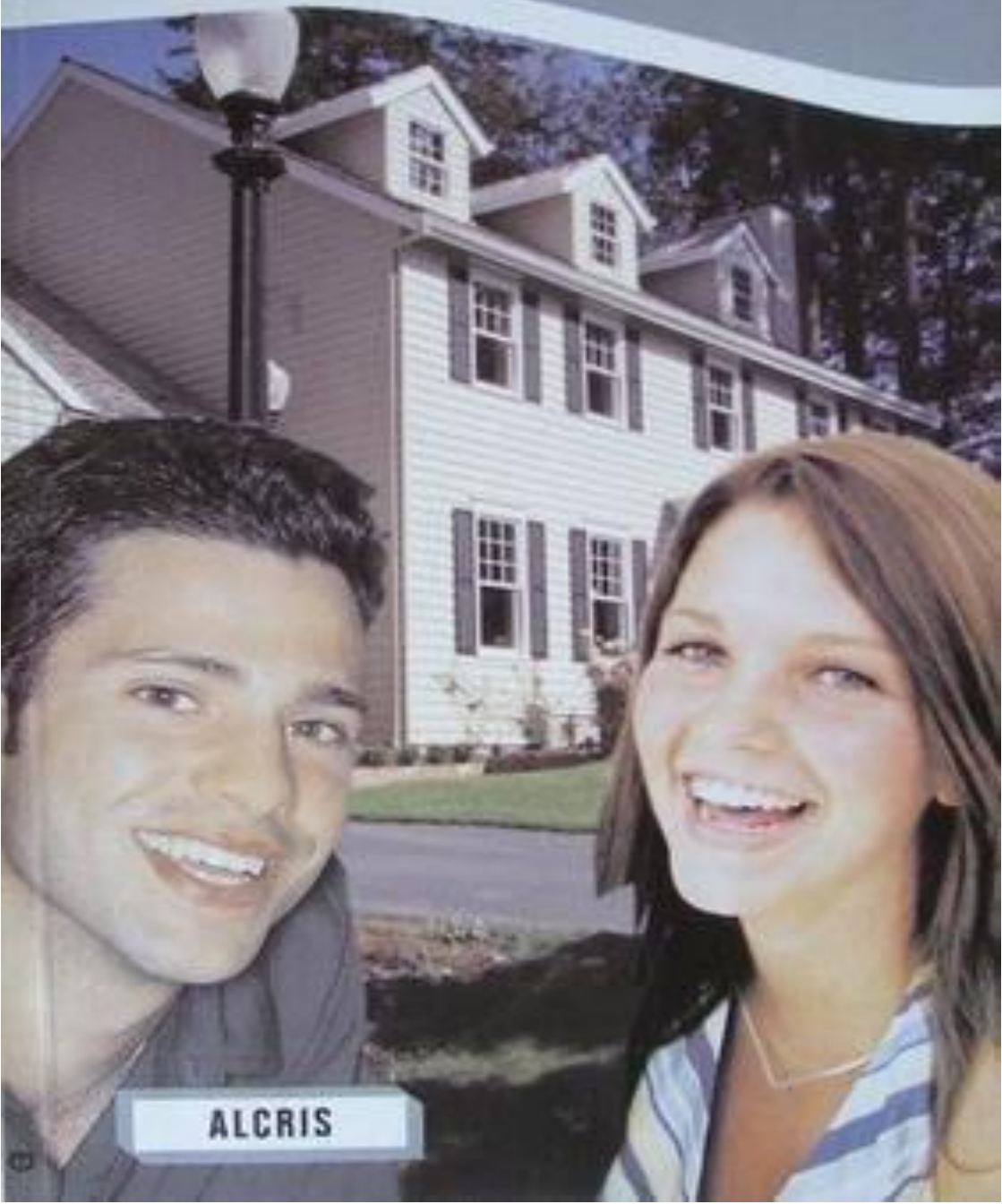

ALCRIS

Penny Jordan

PAMELA KENT

Bought with His Name

Dragoste şi şantaj

Traducerea şi adaptarea în limba română de:
ANCA MORĂRESCU

ALCRIS

Capitolul 1

Petrecerea era în toi când Genista deschise uşa de la apartamentul lui Greg Hardiman. Ciocănise de câteva ori, dar din cauza zgomotului nu putea fi auzită. Sufrageria era plină de cupluri care dansau frenetic şi fetei îi trebuiră câteva minute ca să-şi zărească gazda. Când o făcu însă, merse la el, îi cuprinse brațul cu o mână subțire şi îl privi cu ochi jucăuşi. Acesta era puțin amețit de băutură şi îi acoperi mâna cu a lui.

— Ei, ia uite cine a venit! comentă el. Nu credeam că o să poți ajunge, draga mea. Mi-a spus o vrăbiuță că aveai de gând să munceşti până târziu în seara asta. Şeful ăsta al tău te ține foarte ocupată, nu-i aşa?

— Cineva trebuie să profite de pe urma mea, nu? îi aminti Genista cu răceală în glas.

Era adevărat, Bob trebuia să rămână cu ea până târziu în seara aceea, dar soția lui, Elaine, îl sunase şi-l rugase să vina mai devreme acasă. Iar Genista, rămânând singura, la un moment dat nu se mai descurcase cu hârtiile şi plecase şi ea. Deja regreta că alesese să vină la această petrecere.

— Hai, o să-ți prezint invitații, îi spuse Greg, întrerupându-i gândurile. Nu avem de multe ori norocul de a te avea în preajmă. Ce păcat că plec în State la sfârşitul acestei săptămâni. Întotdeauna te-am plăcut, Gen şi mereu m-am întrebat ce se ascunde în spatele acestei atitudini de „păstrează distanța" pe care o afişezi mereu.

Genista auzise de prea multe ori treaba asta ca să se mai înfurie. Nu înțelegea care e gândirea asta a bărbaților. Dacă era singură şi majoră, însemna că trebuia să treacă

prin paturile lor? De patru ani încerca să-i țină departe pe bărbații ca Greg care credeau că sunt de-ajuns câteva complimente ca să cucerească o femeie.

Plecă de lângă el, după ce îi refuză oferta de a o prezenta celorlalți. Îi cunoştea pe majoritatea celor prezenți. Ca şi ea, lucrau pentru Computerstore, o firmă mică dar foarte importantă, care vindea calculatoare de înaltă tehnologie firmelor din țară. De patru ani, de când venise la Londra, lucra pentru ei şi până acum îi plăcuse munca pe care o avea, ca asistentă personală a directorului firmei. Se încruntă când îşi aminti de vestea care o făcuse să-şi întrerupă vacanța din Grecia. Computerstore fusese preluată de o companie puternică şi în cadrul firmei umblau zvonuri că se vor face concedieri. Până şi Bob Norman, şeful ei, la care ținea foarte mult, fusese cam răvăşit în ultima săptămână. Făceau echipă bună şi, deşi ştia că nu e bine să se ataşeze de colegii de muncă, ştia că îi va veni greu să lucreze pentru altcineva.

Luând un pahar cu băutură de pe măsuța cu aperitive, se sprijini de perete şi îi privi sardonic pe cei din cameră. Dacă nu se înşela, de pe urma acestei petreceri amețitoare a doua zi dimineața se vor forma câteva cupluri. Zâmbi. Era pe departe cea mai atrăgătoare femeie din acea încăpere. Înaltă, slăbuță şi îmbrăcată elegant, cu păr de un roşcat-închis care se pierdea în onduleuri pe umeri. Îşi dădu seama că e privită. Nu făcu greşeala de a se uita imediat să vadă cine o urmăreşte, dar în loc de asta, aruncă o privire plictisită în jurul ei.

Bărbatul era sprijinit de celălalt perete, şi când privirea ei se opri asupra lui, ridică paharul şi îi zâmbi arogant. Genista îşi dădu seama cu stupoare că se aştepta ca ea sa meargă la el. Trebuia sa recunoască ca era unul dintre

bărbații la care veneau întotdeauna femeile. Dar nu ea. Era cel mai atrăgător din cameră. Asta trebuia s-o recunoască. Avea un corp atletic care, chiar şi rezemat lejer de un perete, arăta pregătit de o aventură în junglă, mai mult decât o petrecere într-un apartament. Era îmbrăcat lejer, cu blugi şi tricou negru, iar părul brunet era tuns.

Genista se gândi că avea cam treizeci de ani şi parcă era prea conştient de impactul pe care îl avea asupra femeilor. O privea cu impertinență. O blondă drăguță trecu prin fața lui şi îl privi provocator. Biata prostuță! gândi Genista. Oare nu-şi dădea seama că nu e de nasul lui?

Nu se întrebă cine era, fiindcă nu era curioasă să afle. Şi nici nu-i făcea plăcere să o privească astfel. Îi putea citi gândurile ca pe o carte deschisă. Dacă îi răspundea avansurilor sale, probabil că s-ar fi întâlnit de câteva ori cu ea şi apoi, după ce i-ar fi împărțit patul, ar fi părăsit-o pentru a porni la o altă cucerire. Micuța blondină încerca cu disperare să-i atragă atenția, dar bărbatul o răsplăti doar cu un zâmbet plictisit. O mai privi o dată pe Genista, iar fata citi în privirea lui tot ce disprețuieşte la un bărbat. Părea să creadă că deja îi aparține, dar Genistei i-ar fi plăcut să-i arate cât de mult se înşală. Zâmbi spre paharul pe care-l ținea în mână, ştiind că bărbatul va crede că zâmbetul îi este adresat lui. Se hotărî ca până la sfârşitul petrecerii să-l umilească în asemenea hal încât să nu mai îndrăznească vreodată sa privească o femeie în acest fel.

Îi întoarse spatele şi merse spre fereastră, unde privi oraşul luminat. Era cel mai simplu îmbrăcată dintre femeile prezente acolo şi asta mai mult din cauză că venise direct de la birou. Dar cămăşuța albă şi fusta alb cu negru îi scoteau în evidență bronzul căpătat pe insula Ionis.

Adora insulele greceşti, şi pe Ionis cel mai mult. Puțină lume mergea acolo. Plajele erau mici şi private. Ştia că toate colegele de birou o considerau ciudată fiindcă mereu alegea locații unde să nu poată întâlni bărbați. Se uita la stele, când simți o mână pe brațul ei.

— Sunt destul de interesante, nu-i aşa? Ne privesc mereu şi ne consideră poate insignifianți pentru locul în care se găsesc.

Îl văzuse când se apropiase, iar acum stăteau unul lângă altul.

— Eşti astronaut? Ochii ei de ametist nu trădau niciun gând, dar îşi permise să surâdă sardonic. Cât de uşor era să păcăleşti un bărbat! Ştia că el crede că flirtează cu el. Cât de puțin se pricepea la femei!

— Să spunem doar că dacă mă simt atras de ființe interesante, le prefer mai aproape de mine…

În timp ce vorbea, o privea insistent, iar ea gândea:

Sunt sigură de asta, şi cred că nici nu eşti obişnuit altfel. Ei bine, dragul meu, cu mine nu-ți merge. Nici nu-ți vei da seama când vei fi trimis la plimbare.

— Ai venit singură?

Deci se mişca repede şi era un om direct, îşi zise Genista care îi văzu privirea ce-i căuta degetele fără inele.

— Şi dacă nu ar fi aşa?

Bărbatul zâmbi, iar fata îşi dădu seama că, deşi avea un zâmbet frumos, părea totuşi neînduplecat.

— Dacă e aşa, înseamnă că e un prost dacă scapă din ochi aşa o frumusețe. Dar ghinionul lui e câştigul meu.

Genista îşi muşcă buza ca să se abțină de la un comentariu răutăcios. Dar nu trebuia să se enerveze. Atitudinea lui era tipică pentru un astfel de om. Oare era căsătorit? Ceva îi spunea că nu. Nici nu arăta a bărbat

însurat, dar nu strica să se asigure.

— Şi tu? întrebă ea. Eşti… singur?

— Singur şi fără obligații, confirmă el, prinzând-o de braț. Avea mână puternică, dar strângerea lui era caldă pe pielea ei fină.

— Ți-ar plăcea să dansezi?

Genista voia să refuze invitația lui, dar îl văzu pe Greg apropiindu-se şi se văzu nevoită să accepte ca să scape de el. Credea că reuşise să ascundă motivul, dar bărbatul, când o duse pe ringul improvizat şi o cuprinse cu brațele o întrebă:

— Un admirator?

— Mai mult din prostie, sincer, răspunse Genista, iritată de capacitatea lui de observație. Dar de ce se enerva acum? Fără îndoială, acest bărbat credea că-i încurajase cândva avansurile lui Greg. Bărbații acceptau cu greu că o femeie nu poate fi interesată de ei. Ei bine, dar trebuia să se obişnuiască cu asta, gândi ea.

— Relaxează-te!

Nu-şi dăduse seama cât de încordată era până când degetele lui nu-i mângâiară cu mişcări pricepute spatele. O trase mai aproape, crezând bineînțeles că asta îi face plăcere, iar când se împotrivi, nu-i dădu drumul.

— Ce-ar fi să facem cunoştință? Numele meu e Luke Ferguson. Al tău?

— Genista, îi spuse scurt. Ura să spună oamenilor prea multe lucruri despre ea. Astfel începeau să devină curioşi şi să pună întrebări indiscrete. Era un lucru pe care-l păstrase încă de când era copil şi prietenii o tot întrebau despre tatăl ei. În zilele astea nu o mai afecta această întrebare, dar amintirile erau dureroase.

— Genista! Un nume drăguț şi neobişnuit. Ca cea care îl

poartă.

— Mă consideri neobişnuită?

— Da, spuse bărbatul trăgând-o şi mai aproape. Iar „drăguță" este o descriere nu tocmai potrivită. Mai bine aş spune ca eşti o femeie frumoasa şi ca mi-ar plăcea sa ne petrecem restul nopții împreună.

— Ce ai de gând?

Câțiva oameni îi priveau, de fapt fuseseră în centrul atenției de când începuseră să danseze. Genista bănuia cam ce are de gând cu ea. Exact ce avusese de gând tatăl ei când o cunoscuse pe mama ei, acelaşi lucru pe care

Richard… Dar, nu. Nu trebuia să se gândească acum la Richard. Trebuia să se concentreze asupra acestui bărbat. Avea de gând să îl lase pe el să acționeze, să îşi sape singur groapa în care va pica, provocându-i astfel o mare plăcere.

— Dacă ți-aş spune, probabil că mi-ai întoarce spatele. Eşti cea mai frumoasă fată pe care am văzut-o vreodată. Privirea lui caldă o făcu pe Genista să se bucure că nu erau singuri. Se vedea că avea de-a face cu un bărbat experimentat care ştia ce, şi, cum să spună.

— Şi pentru asta ar trebui să-ți întorc spatele? îl privi ea languros. Dar imediat îi păru rău că făcuse asta. Văzu în ochii lui o pasiune mistuitoare şi nu ezită să se întrebe dacă nu cumva aprinsese un foc pe care nu ştia dacă-l poate stinge.

Când melodia se sfârşi, Genista îl lăsă să o conducă pe margine. Se purta foarte diferit față de obicei. Dar el n-avea cum să ştie una ca asta. Fără îndoială, era obişnuit cu femeile care îi aprobau orice gând. Genista era uimită că încă nu insistase să meargă în apartamentul lui. Şi pentru momentul în care o făcea, era pregătită să facă un scandal

care să atragă atenția tuturor.

Greg veni spre ei, însoțit de blonda care încercase mai devreme să-i atragă atenția lui Luke. Avea ochii injectați de la prea multă băutură.

— Ei, ia uite, oare s-a topit ghețarul nostru? Eşti un bărbat foarte norocos, Luke. Genista e o femeie foarte pretențioasă.

— Ai băut prea mult, Greg, zise bărbatul. De ce nu-l iei de aici şi să-i dai o cafea neagră? îi sugeră el blondinei.

Genista observă că erau priviți cu mare interes de câțiva invitați.

— Eşti gata de plecare? o întrebă bărbatul cu ochi arzători.

Era cu adevărat un actor desăvârşit, îşi zise ea. Chiar îi percepu un tremur în voce, de parcă n-ar fi ştiut ce cuvinte să rostească pentru a o face să înțeleagă că voia să rămână singur cu ea.

— Să plec? Cu tine? întrebă fata şi izbucni în râs. Dragul meu, am dansat, dar din partea mea nu vei mai avea parte de altă distracție în seara asta. Aştept mult mai multe lucruri de la un bărbat înainte ca acesta să mă ducă undeva. Îi întoarse spatele şi îi zâmbi lui Greg. Fii drăguț, Greg şi mai adu-mi un pahar, te rog. Bărbatul era prea beat ca să se împotrivească. Conştientă că toată lumea îi privea, Genista se mai întoarse o dată spre Luke. Dacă tot eşti atât de singur, de ce n-o iei pe Mary acasă? Mary, nu ai vrea să mergi cu domnul? o întrebă ea pe blondină.

Fata zâmbi aşteptând răspunsul lui.

— Nu sunt un bărbat atât de nepriceput încât să am nevoie de fetele tale. Mulțumesc.

Se îndepărtă puțin de el şi îşi savură victoria. Nici dacă îşi planifica să iasă atât de bine lucrurile nu s-ar fi

desfăşurat aşa. Întoarse capul şi îl văzu apropiindu-se. Ceva înăuntrul ei îi spunea să tacă, dar nu se putu abține.

— Oh, mai eşti aici? N-ai sesizat aluzia?

Acum, chiar îi era teamă de privirea aceea. Parcă era un vulcan gata să erupă.

— Toată noaptea mi-ai răspuns avansurilor, iar acum mă refuzi. Vreau să ştiu de ce, Genista.

Fata nu se aşteptase la asta. Credea că refuzul ei va fi de-ajuns pentru ca el să plece acasă.

— Aşa ai crezut? încercă ea să pară calmă. Oh, dragule, urăsc să rănesc sentimentele oamenilor! Eşti un bărbat foarte atrăgător. Dar pur şi simplu nu eşti genul meu. Îl privi de dus în jos, simțindu-se în stare să-l mai umilească puțin. Ceva îi spunea că trebuie să stea la locul ei, dar acum era prea târziu. Deja parcă începea să se simtă slăbită. Dar nu putea să renunțe acum.

— Oh? Oare când ai descoperit asta? Când n-am însoțit oferta mea de a te conduce acasă cu promisiunea că vei căpăta şi altceva pentru o noapte cu mine?

A fost un efort suprem de voință ca Genista să nu-l lovească. Cinismul lui o făcu să roşească, dar găsi puterea să vorbească cu calm:

— Nu există pe lumea asta suficienți bani pentru a mă face să îndur o noapte cu tine. Şi nici nu-mi trece prin cap ceva mai respingător.

— Nu? întrebă Luke Ferguson cu voce aspră. Atunci n-ai nici imaginație şi nici memorie bună. M-ai invitat din priviri să fac dragoste cu tine. Şi când dansam s-a întâmplat la fel. Şi dacă ăsta e un lucru revoltător pentru tine, atunci ai un fel foarte amuzant de a arăta ce simți.

Iar când fata nu spuse nimic, bărbatul continuă:

— Mi-ai întins o cursă, nu-i aşa? Ai făcut-o intenționat

ca să mă umileşti. Aşa e, nu? Oh, cât de bolnavă poți fi, scorpie ce eşti!

Curioşii care îi priveau se îndepărtară, considerând probabil că cei doi nu mai prezentau interes. Genista nu mai zise nimic, iar bărbatul îi întoarse spatele şi se îndreptă spre uşă.

— Pfiu! Chiar îți place să te joci cu focul! exclamă Jilly

Holmes, secretara lui Greg, la zece minute după plecarea lui Luke.

Genista o plăcea pe Jilly. Se înțelegeau bine. Spuse dând din umeri:

— Aşa îi trebuie dacă se aşteaptă ca toate femeile să-i cadă la picioare, doar dacă le zâmbeşte.

— Dar nici tu nu l-ai descurajat, draga mea. De fapt, chiar ai făcut-o intenționat şi nu pare deloc omul care să accepte uşor umilința. Cred că ai întrecut măsura de data asta, Gen.

— Ce încerci sa faci acum, Jilly? Sa ma faci să-mi para rău? A primit exact ce a vrut, animalul!

— Ei, haide, spuse fata, pe un ton împăciuitor, era chiar drăguț. Mi-aş dori să mă privească şi pe mine la fel cum te-a privit pe tine. Şi chiar mă păcăliseşi, ştii. Atunci când dansați. Am crezut că s-a întâmplat imposibilul şi că ai găsit un bărbat pe care să-l placi. Ştii, draga mea, ai avut noroc că lucrurile n-au ieşit mai rău. Chiar l-ai încurajat pe nedrept.

— Oh, încetează să-i mai iei apărarea! Tot ce am făcut a fost să-i rănesc egoul. Doar nu crezi că-i păsa de mine! Abia ne-am cunoscut. Voia doar să mă bage în patul lui!

— Nu fi aşa sigură. N-ai auzit de dragoste la prima vedere?

— Ba da. Dar niciodată de la cineva care a trecut prin

asta. Cred că e timpul să plec. Nici nu ştiu de ce am venit.

— Mm, spuse Jilly amuzată. Nu te poți preface la nesfârşit. Ştiu că îți place să se creadă despre tine că adori viața asta singuratică, dar de fapt sunt momente când ți-ai dori…

— O casă şi o familie? o întrerupse brusc Genista. Niciodată! Familiile fericite sunt un mit, asta-i tot. Spune-i tu lui Greg că am plecat, da?

— Şi cu siguranța, vei merge pe jos până acasă la ora asta pe străzile londoneze. Eşti nebună!

— E un drum scurt şi sigur. Nu te enerva! Şi, oricum, probabil că voi fi mai în siguranță aşa decât dacă aş fi acceptat să fiu condusă acasă de Luke.

— Mm, dar mie mi-ar fi plăcut tipul acela de pericol, zise fata, privind-o pe Genista cum pleacă.

Tânăra îşi luă haina din cuier şi ieşi. Afară aerul era răcoros şi străzile pustii şi slab luminate. Îi trecu prin minte să se întoarcă şi să cheme un taxi. Dar ştiind că s-ar putea să mai dureze ceva timp până venea unul, o făcu să se răzgândească. Îi lua doar un sfert de oră să ajungă acasă pe jos. Nu-i fusese niciodată teamă să străbată acest drum noaptea şi i se părea o prostie să fie mai precaută acum, doar pentru că o avertizase Jilly.

Biata Jilly! Chiar îi părea rău de un om ca Luke Ferguson. Dar bărbatul primise exact ce căutase. Ajunse pe stradă şi începu să se gândească la compania care preluase Computerstore. Nu avea aşa multă nevoie de banii pe care-i câştiga acolo, dar îi plăcea ceea ce făcea şi i-ar fi părut rău să trebuiască să-şi găsească un alt loc de muncă.

Mersese câțiva metri când îşi dădu seama că o maşină merge uşor în urma ei. La început, nu se sperie. Se gândi

că poate era un taxi care caută o adresă şi şoferul încetinise ca să privească mai atent numerele blocurilor pe lângă care trecea. Dar maşina nu se oprea. Ba chiar ajunsese în dreptul ei şi mergea acum în pas cu ea.

Începu să meargă mai repede. Îşi simți gura uscată şi pulsul mărit. Se rugă să apară de undeva un polițist care s-o salveze din această situație. Nu se uită la maşină, şi nici la şofer. Mai auzise de fete care fuseseră urmărite de maşini, dar ei nu i se întâmplase niciodată aşa ceva.

Nu se uită la şofer decât când acesta se apropie de ea. Simți cum îi fuge pământul de sub picioare când recunoscu chipul frumos şi hotărât al lui Luke Ferguson.

Trebuie să fi aşteptat afară până la plecarea ei. În loc să se liniştească pentru că-l cunoştea pe urmăritor, lucrul acesta îi alimentă teama.

E adevărat că la momentul potrivit i se păruse justificat comportamentul ei, dar acum se îndoia că procedase atât de bine, fiindcă se pare că avea de-a face cu un om care nu trecea atât de uşor peste un eşec.

Iar acum, probabil că dorea să o pedepsească urmărind s-o sperie. Dar fata se apropie de o alee îngustă şi întunecoasă şi răsuflă uşurată ştiind că pe acolo, Luke nu avea cum s-o urmeze.

Nu băgă de seamă din cauza zgomotului pe care îl produceau tocurile ei înalte că o urmăreau nişte paşi uşori. Se opri şi privi întunericul care o înconjura. Se simțea cu adevărat în pericol. Nişte mâini o prinseră de talie şi un țipăt se pierdu în noapte.

— Ai crezut că mă poți păcăli, dar în schimb ai căzut în capcană, îi spuse Luke, abia şoptit. Oh, nu-ți face griji. N-am de gând să-ți fac rău, deşi mi-ar plăcea la nebunie să te strâng de gât până implori iertare. Cu siguranță, nu ai

crezut că o să te las să scapi atât de uşor după ce m-ai umilit, nu-i aşa?

Strânsoarea lui o împiedica pe Genista să riposteze, iar furia luă locul fricii.

— Când am intrat în acel apartament şi te-am văzut, am crezut că visez. Frumusețea ta m-a lăsat fără cuvinte şi am crezut că există o legătură puternică între noi. Dar m-am înşelat, nu-i aşa, Genista? Tot ce ai văzut tu a fost doar un alt bărbat pe care să-l seduci şi apoi să-l abandonezi. Am auzit de femei ca tine care se bucură de asemenea victorii.

— O legătură puternică? Oh, te rog, Luke, doar nu te aştepți să cred aşa ceva! Nu m-am născut ieri. Ştiu ce caută să obțină bărbații ca tine când privesc aşa o femeie. Pe cineva care să le încălzească patul. Pe cineva care să nu comenteze atunci când e dată la o parte pentru o alta. O mică diversiune. Un fel plăcut de a-ți petrece timpul. Mă priveai ca un bărbat care calculează cât timp îi ia ca să mă bage în patul lui. Vanitatea ta e atât de mare încât nu ți-a trecut niciodată prin cap că poate nu vreau asta. M-ai dorit, şi asta a fost de ajuns pentru mine. Ai căpătat exact ce ți-ai dorit, Luke, aşa că să nu te aştepți să-ți cer scuze. Până la urmă, nu-ți făceam nimic din ce tu nu ai făcut probabil foarte multor femei.

— Asta e părerea ta? întrebă el, încordat. Bine, eu nu mă cert niciodată cu o doamnă. Şi în ciuda a ceea ce crezi, niciodată nu am umilit în felul ăsta o femeie, până în seara asta.

Şi înainte ca fata să-şi dea seama ce a vrut să spună cu asta, o strânse şi mai mult în brațe, voind parcă să o lipească de el, în timp ce gura lui o căuta frenetic pe a ei.

— Lasă-mă în pace! strigă fata.

— Asta e pentru satisfacția mea personală. E păcat că nu

am martori, dar până voi găsi câțiva, îmi va ajunge asta.

Ce a urmat a fost parcă ceva desprins dintr-un coşmar. Sărutul lui, blând şi dulce la început, se dovedi brutal şi aspru pentru buzele ei fine. Îi imobilizase mâinile şi acum îşi luase libertatea de a o mângâia peste tot pe corp. De mult nu o mai atinsese un bărbat atât de intim. Desigur, asta se întâmplase doar cu Richard, dar mângâierile lui erau inocente şi neexperimentate, cu mult diferite de cele ale bărbatului care ştia să ofere plăcere şi să profite de ea. Încercă să se îndepărteze, dar săruturile şi atingerile lui deveniră şi mai periculoase, până la un moment dat, când o eliberă. Fata îl privi dezgustată şi îşi şterse buzele cu mâneca, de parcă asta îi arăta clar cât dispreț simțea pentru ceea ce tocmai se întâmplase.

— Ei, Genista, ia spune-mi? La mine sau la tine?

— Niciunde. Am vorbit serios, Luke. Nu te vreau!

— Dar te vreau eu şi se pare că ai uitat că acum nu mai eşti înconjurată de prieteni. Suntem singuri şi nimeni nu mă va putea împiedica să te forțez să intri în maşină şi apoi în apartamentul meu, lucru pe care îl voi face dacă va fi necesar.

— M-ai forța doar ca să-ți satisfaci mândria masculină?

— De ce nu? Ar putea fi o experiență plăcută.

— Asta înseamnă că în mod normal n-ar trebui să foloseşti forța? începea să-i fie frică, dar nu dorea să arate lucrul ăsta.

— Nu în mod normal, zise el, vizibil iritat. Dar pentru mine ar fi o experiență plăcută. Pentru tine însă va fi cu siguranță un coşmar. Bineînțeles că nici celei mai senzuale femei nu i-ar plăcea să fie violată.

— Violată? strigă Genista. O să te denunț la poliție. O să mă judec cu tine şi o să te bag în închisoare…

— În niciun caz! Crezi că după felul în care te-ai comportat la petrecere îți va da dreptate vreun judecător? câți ani ai? Douăzeci şi trei? Douăzeci şi patru? La vârsta asta trebuie să fi avut câțiva iubiți. Iar treaba asta nu dă bine la tribunal.

Era un coşmar, se gândi Genista. Şi dacă nu avea să meargă de bune voie cu Luke, cu siguranță, o va forța să facă asta. Viol! Câțiva iubiți? Hm, Richard avusese grijă să nu existe niciunul. Trase aer în piept şi se gândi ce să facă. Putea oricând să fugă, dar ştia că va fi prinsă…

— Ei bine?

— Voi veni cu tine, zise ea. Dar în apartamentul meu.

Îl văzu privind-o, încercând să-i citească gândurile.

— Foarte bine. Dă-mi cheia de la uşă. Nu vreau să mi-o trânteşti în față.

Cu degete tremurătoare, fata desfăcu geanta şi îi dădu cheia. Bărbatul o luă şi o conduse la maşină. Avea un Maserati cărămiziu. Cu siguranță că nu era un bărbat care să ducă lipsă de bani.

O ajută să urce şi, după ce închise uşa şi merse spre scaunul şoferului, zise:

— Nu te obosi să o deschizi. E încuiată.

Înăuntru mirosea a parfum bărbătesc. Maşina porni şi la cererea lui, fata îi spuse unde locuia. Trebuia s-o facă pentru că se putea oricând răzgândi s-o ducă la el acasă şi atunci, consecințele ar fi fost urâte. Ceea ce începuse ca un joc amuzant pentru ea, se terminase ca un coşmar.

Cu palmele în poală se ruga insistent ca norocul să-i surâdă şi portarul să fie în hol.

Îl simți ridicând din sprâncene când îi spuse să oprească lângă un bloc luxos.

— Aici locuieşti?

— Da. Cumpărase acest apartament când ajunsese în Londra, dar regreta încă de pe atunci decizia pentru că în bloc locuiau doar familii în vârstă şi nu reuşise să lege nicio prietenie cu ei.

Holul era luminat şi Genista răsuflă uşurată când îl văzu pe George. Acesta o recunoscu imediat şi îi zâmbi.

Cu mai mult curaj, se întoarse spre însoțitorul ei şi zise:

— Mulțumesc că m-ai condus. O să-ți spun noapte bună acum.

Fata crezu că va face o scenă, dar bărbatul îi prinse mâna şi, sărutându-i degetele, zise:

— Noapte bună, Genista. Nu trebuie să crezi că despărțirea asta înseamnă un sfârşit, ci un început.

George chicoti. Probabil credea că ăsta era începutul unei poveşti de dragoste. Dar în ciuda cuvintelor lui drăgăstoase, Genista ştiu că Luke o amenința să se răzbune.

Abia când îi auzi motorul pornind îşi dădu seama că avea cheile ei.

— George, dragule, cred că mi-am pierdut cheia, zise ea. Vrei să mi-o dai pe cea de rezervă? Cred că mai bine aş schimba şi încuietoarea. Nu strică nişte măsuri de precauție în zilele noastre.

— Aşa e, domnişoară. O să mă ocup chiar eu de asta.

Întotdeauna avusese o slăbiciune pentru ea, aşa cum îi spusese şi nevestei sale, mai târziu în acea seară. Şi nu doar din cauză că era frumoasă, ci mai mult fiindcă trezea în el sentimente paterne. Şi acum îşi făcuse un prieten. Era şi timpul. Şi din câte văzuse, era vorba despre un bărbat la locul lui, înstărit.

Neştiind de conversația care avea loc în apartamentul portarului, Genista se pregăti de culcare. Avea câteva

zgârieturi pe gât şi când le zări în oglindă simți cum o trec fiori pe şira spinării. Jilly o avertizase că ar putea fi periculos, iar ea râsese. Acum nu mai râdea. Doar era recunoscătoare că nu-l va mai revedea vreodată pe Luke Ferguson.

Mâine dimineață la prima oră îi va aminti lui George să-i schimbe încuietoarea. Când se mai linişti, reuşi să adoarmă, dar nu uită de tot incidentul şi nici faptul că Luke avea o cheie de la apartamentul ei. Îşi aminti prin ce trecuse din cauza lui. Oh, erau toți la fel: Luke, Richard, tatăl ei… întoarse capul spre pernă şi îşi lăsă lacrimile să curgă în voie.

Capitolul 2

A doua zi, Genista dormi până târziu şi reuşi cu greu să ajungă la timp la serviciu. Bineînțeles că pentru asta dădu vina pe Luke Ferguson. Din cauza lui avusese un somn agitat şi neodihnitor. Îşi aminti că nu-l găsise de dimineață pe George în hol. Va trebui să sune de la birou ca să-i reamintească să-i schimbe încuietoarea. Cu toate astea, nu credea că Luke va încerca să-i folosească cheia. Nu părea genul de om care să mai dorească o întâlnire cu ea, asta dacă nu se întâmpla să caute răzbunare cu orice preț. Dar din nou îşi spuse că are o imaginație prea bogată.

Bob era deja la birou când fata intră pe uşă.

Computerstore era o firmă mică unde toți angajații lucrau în aceeaşi încăpere, separați doar de paravane. Doar Brian Hargreaves, patronul şi directorul firmei avea alt birou. Dar de când se aflase că o companie mare îi preluase, a apărut şi zvonul că acestuia îi fusese oferit un

alt post pe care nu ezitase să-l accepte. Acum, aveau nevoie de doi oameni noi în firmă. Unul care să ia locul lui Brian şi altul pentru postul lui Greg care părăsea Anglia pentru State.

— Hei, bună! Ai întârziat! Jilly intră în birou, în spatele Genistei privindu-i admirativ ținuta liliachie. Oh, întotdeauna ai haine atât de frumoase! se plânse fata. Ea şi logodnicul ei economiseau banii pentru nuntă, aşa că mai rămâneau foarte puțini pentru haine noi.

Genista îşi cumpăra de obicei hainele de la cele mai scumpe magazine. Probabil că ăsta era avantajul de a fi singură. Nimeni nu fusese mai surprins decât ea când, la şase luni de la moartea părinților săi, într-o avalanşă care i-a prins într-un mic sat din Alpi, unde îşi petreceau o a doua lună de miere, Genista primi o înştiințare în care era informată că este singura moştenitoare a averii unchiului său. Abia de auzise de la mama ei de fratele acesteia care părăsise în tinerețe Anglia. Nimeni nu bănuise că îşi construise o adevărată companie în Australia, şi că singura rudă în viață avea să primească banii pe ea. Banii aceia i-ar fi permis să trăiască în lux pentru tot restul vieții, dar Genista nu era o fată care să stea degeaba, aşa că venise la Londra şi se angajase.

— Hei, la ce te gândeşti? îi întrerupse Jilly amintirile. Ai remuşcări de noaptea trecută? Eu aş avea în locul tău. Era un bărbat atât de atrăgător, iar când te privea, parcă îți oferea viața lui pe o tavă de argint.

Jilly o făcea să se simtă jenată.

— Nu a fost deloc aşa. Ți s-a părut. A vrut doar să se culce cu mine. Aşa sunt toți bărbații.

— Dacă te comporți în continuare aşa, s-ar putea să ai multe de pierdut. Serios, Gen, uneori exagerezi în

asemenea hal încât nu-mi vine să cred că eşti reală. Un bărbat superb vine la o petrecere, te vede, îți lasă impresia că s-a îndrăgostit iremediabil de tine şi tu nu spui decât că vrea să se culce cu tine. Nici nu ştii cât de mult te înşeli. Dacă aşa stăteau lucrurile, de ce nu a acceptat-o pe Mary? Ea era foarte disponibilă.

— Poate preferă roşcatele, zise fata, care era încă uimită de ceea ce auzise. Auzi, să se îndrăgostească! Dacă era aşa nu şi-ar fi dat şi ea seama?

— Cine era? Nu l-am mai văzut până atunci, iar ceilalți invitați erau toți de la birou.

— Habar n-am. Nu am ajuns atât de departe încât să ne confesăm. Nu avea nicio intenție să-i povestească lui Jilly ce se întâmplase după ce plecase de la petrecere. Dar întrebările prietenei sale îi stârniseră curiozitatea. Luke venise singur la petrecere şi mai mult ca sigur nu prea îi cunoştea pe ceilalți invitați. Şi dacă nu ar fi ştiut de maşina luxoasă pe care o conducea şi de aerul îngâmfat pe care-l avea, poate ar fi crezut că este un fost coleg de liceu de-al lui Greg, sau poate un vecin de bloc.

— Bănuiesc că nu ați făcut schimb nici de numere de telefon, nu-i aşa?

— Nu, spuse fata, gândindu-se ce ar fi crezut Jilly dacă i-ar fi zis că Luke avea cheia de la apartamentul ei?

— Mănânci cu mine la prânz? întrebă Jilly.

— O să încerc, zise ea. S-ar putea să avem mult de lucru. Bob voia să rămânem azi-noapte să terminăm, dar a trebuit să meargă acasă. Îl privi pe furiş pe bărbatul aplecat peste hârtii. Nu părea în apele lui de când vorbise cu o seara în urma cu Elaine, iar Genista spera sa nu se fi întâmplat nimic rău acasă. Soția lui era o femeie fermecătoare, dar care nu prea avea încredere în forțele

proprii. Ea şi Bob aveau un băiat care mergea la o şcoală publică, iar Genistei nu i se părea corect ca femeia să-şi trăiască propria viaţă prin prisma copilului şi a soţului său. Dar, bineînţeles, asta nu era deloc treaba ei.

Bob îi zâmbi Genistei când aceasta se instală la biroul ei.

— Îmi cer scuze pentru întârziere. Am dormit mai mult dimineaţă, iar Jilly m-a luat la întrebări în legătură cu petrecerea de aseară.

— Am văzut. Stai liniştită. Apropo, am auzit că noul şef o să ne facă o vizită în după-amiaza asta. M-a sunat aseară. Spera să ajungă mai devreme de la Amsterdam, dar se pare că au fost câteva probleme cu afacerea de acolo.

— Ştii ceva despre el?

Bob dădu din cap în semn că nu. Era un bărbat înalt şi, deşi la vârsta a doua, destul de atrăgător.

Părul, cândva negru, acum căpătase nuanţe argintii, iar ochii albaştri mai păstrau încă vioiciunea din tinereţe. Se purta cu Genista părinteşte, uneori chiar o şi tachina, iar fetei îi făcea plăcere compania lui, ştiind că nu ar fi interpretat niciodată greşit relaţia dintre ei. Bob era un bărbat cu o căsnicie fericită. Unul dintre puţinii din zilele astea, îşi spunea Genista.

— Până să vii au circulat tot felul de zvonuri, zise el, dar nimic concret. Se pare că bărbatul care a pus bazele corporaţiei L.F.N. Este un om misterios care nu este încântat de publicitate. Greg l-a cunoscut. Era acasă la Brian când a venit şi el.

— Şi, a şi găsit un post mai bun.

— Oh, doar îl cunoşti pe Greg. Dacă are o viaţă uşoară şi un cont generos la bancă, e fericit. Cred că atunci când a auzit că firma noastră e preluată şi-a dat seama că e

vremea pentru o schimbare.

Genista ştia că Bob are dreptate. Deşi firma lor era una renumită, cu toţii ştiau că cei de la conducere aveau sarcini puţine, dar salarii mari.

— Tu nu trebuie să-ţi faci griji, spuse Bob, citindu-i gândurile. Eşti o angajată competentă, Gen şi nu ştiu ce m-aş face fără tine.

Telefonul sună şi Genista plecă de lângă el, când îl auzi spunând ascuţit:

— Elaine!

Era un lucru neobişnuit ca soţia lui să-l sune la muncă, şi din nou Genista se întrebă dacă nu avea cumva probleme acasă. Deşi erau apropiaţi şi fata îi cunoştea soţia, Bob ţinuse întotdeauna viaţa privată departe de birou, iar ea nu pusese niciodată întrebări în legătură cu această problemă.

Încercă să se concentreze pe munca pe care o amânase la sfârşit de săptămână şi nici nu-şi dădu seama când trecuse dimineaţa.

Auzi la un moment dat uşa deschizându-se şi îl văzu pe Bob că se ridică. Dar ea nu făcu niciun gest, ci îşi continuă treaba. Ştia că venise noul şef. Bob începuse să-i prezinte pe toţi, în ordine, iar Genista nu fu tentată să ridice ochii pentru a-l vedea pe bărbat. Urma biroul ei, când Bob zise:

— Acum, lasă-mă să ţi-o prezint pe asistenta mea personală, Gen. E o adevărată minune pentru firma noastră şi e foarte muncitoare…

— Da, am auzit destule despre Jennifer, zise bărbatul, iar fata simţi că-i fuge pământul de sub picioare.

— Jennifer? întrebă Bob amuzat. Nu, m-am referit la Gen de la Genista nu de la Jennifer! Cred într-adevăr că e păcat să scurtezi un nume aşa de frumos.

— Genista! nu exista nicio inflexiune în vocea lui Luke când repetă numele fetei.

Fata îl privea fără cuvinte, cu privirea țintuită într-a lui, cu o stare de rău care o făcea să-şi mențină cu greu echilibrul.

— Genista! Bărbatul îi întinse mâna, iar ea nu avu altceva de făcut decât să i-o întindă pe a ei. Îi întâlni privirea cu mult curaj şi observă că şi el suferise un şoc la fel de mare ca al ei. Greg ştiuse cine era şi fără îndoială ca i-a făcut plăcere sa o vadă punându-şi cariera în pericol. Până la urmă, dacă dorea s-o concedieze, n-avea decât! Poate era un lucru bun, pentru că nu se credea în stare să mai lucreze în continuare pentru Computerstore, dacă asta însemna că avea să-l vadă zilnic acolo.

— Deci tu eşti asistenta lui Bob!

Vocea lui suna ciudat, iar fata ridică bărbia să-l înfrunte.

— Am oare impresia greşită că voi doi deja vă cunoaşteți? comentă Bob amuzat. Dar Gen în dimineața asta…

— Nu mi-am dat seama că domnul Ferguson va fi noul nostru şef, spuse ea, simțind că se îmbujorează amintindu-şi de seara trecută. Majoritatea invitaților erau de la Computerstore. Nu va dura mult până ce identitatea noului şef se va afla. Şi nu s-ar mira dacă colegii deja ar fi început să facă presupuneri în legătură cu durata şederii ei la firmă. Mai bine îşi dădea ea demisia. Imediat după ce va pleca, îi va spune lui Bob totul.

Telefonul sună, întrerupându-i gândurile. Fata se întinse după receptor, dar Luke fu mai rapid. Răspunse, apoi i-l înmână:

— Pentru tine. Cred că e una din neplăcerile de a angaja o femeie frumoasă. Telefonul sună mereu pentru ea.

Genista ar fi vrut să-i spună că nu preluase niciodată telefoane private la serviciu, dar în loc de asta, luă receptorul din mâna lui. Telefonul era de la directorul companiei de maşini de unde îşi achiziționase un automobil cu câteva săptămâni în urmă. Acum, maşina era gata şi ea trebuia să spună când poate veni s-o ia. Îşi muşcă buza şi, după ce vorbi, închise. Luke se întorsese cu fața spre Jilly, care, deşi logodită, îi zâmbea languros noului şef. Genista încercă să profite de situație şi îi atrase atenția lui Bob. Dar se pare că Luke avea urechi de liliac pentru că imediat sesiză mişcarea.

— Faci ceva la prânz? îl întrebă ea pe Bob.

În acelaşi timp, Luke spuse:

— Oh, îmi pare rău, Bob, dar am uitat să-ți spun că ți-am aranjat o întâlnire cu asistentul meu. Vreau să puneți la punct ultimele detalii înainte ca el să plece la Aberdeen pentru un alt contract. Nu vreau să întârzii lucrurile, pentru că am putea beneficia de un contract bun. Îmi pare rău dacă asta înseamnă să amâni ceva important.

Ba nu-i părea rău deloc, gândi Genista. Chiar îi făcea plăcere.

— Oh, deloc, răspunse Bob. Nu era ceva urgent, nu-i aşa Gen? Ce doreai? Sper că nu voiai părerea mea în legătură cu o rochie, nu? o tachină el.

Genista, îmbujorată, dădu din cap în semn că nu.

— Mai suportă amânare. Voia să-l roage să meargă cu ea în pauza de prânz ca să-şi ia maşina. Era puțin nervoasă să conducă singură în traficul de la prânz. Dar putea suna la garaj, şi să amâne venirea.

— Cred că eu i-aş putea lua locul, spuse Luke, zâmbitor. Din moment ce te-am privat de compania lui, pare firesc să-i iau eu locul, nu?

— Aşa crezi? întrebă fata cu impertinență, în timp ce Bob îi făcea semne disperate să se poarte cum trebuie, iar Jilly rămăsese cu gura căscată la reacția ei. Va trebui să mă scuzi, domnule Ferguson, spuse ea încercând să-şi păstreze calmul, dar mă tem că nu i-ai putea lua locul lui Bob. Era o replică bună şi nu mai spuse nimic, doar îşi luă geanta şi merse spre uşă înainte ca cineva să mai aibă timp să mai spună ceva. Oricum, era pauza de prânz şi trebuia să plece undeva, unde să poată fi singură, pentru a-şi reveni după şocul de a afla că noul şef nu era nimeni altul decât bărbatul care-i agitase somnul. Să-l ia naiba pe Greg! Ar fi putut s-o avertizeze! Fără îndoială, găsi purtarea ei foarte amuzantă. Ar fi trebuit să-şi amintească că ăsta era stilul lui de a se amuza pe seama altora.

Nu putu să mănânce nimic. Abia gustă dintr-un sandviş şi sorbi jumătate de ceaşcă de cafea. Se întoarse mai devreme la birou şi se aştepta să nu mai fie nimeni acolo. Aşa şi era, dar când se îndreptă spre locul ei, dădu ochii cu Luke Ferguson. Părea să studieze ceva pe biroul ei, dar imediat cum o zări, se ridică şi întinse mâna lăsând la iveală ceva strălucitor.

— M-am gândit că e mai bine să-ți dau asta când nu mai e altcineva în preajmă. Poate că i-aş fi făcut totuşi o favoare. Nu cred că ar mai fi suportat mult să mai existe un bărbat care să aibă o cheie de la apartamentul tău scump. Cum se descurcă cu asta? o fixă el cu privirea. Nu mi se pare că eşti o fată cu gusturi modeste. Ai haine bune, locuieşti într-o clădire de lux, bijuterii discrete şi scumpe, de fapt, pari o tânără de familie bună. Iar el are o soție şi un copil de crescut. Dar bănuiesc că atunci când vine vorba despre o femeie frumoasă, face compromisuri şi încearcă sa se descurce.

Genista era prea şocată ca să poată spune ceva. O clipă crezu că i se pare tot ce aude. Luke nu putea insinua că ea este amanta lui Bob, şi mai ales că el este cel care o întreține? Dar aşa gândea.

— Dacă te gândeşti să negi asta, nu te obosi. Greg mi-a spus totul despre tine, dar s-a referit la tine ca la „Jen". Am crezut că numele tău e Jennifer, dar ar fi trebuit să mă gândesc mai bine. Am ştiut de când te-am cunoscut că nu eşti o fată obişnuită, dar mi-am spus că trebuie să mă conving. Nici nu-i de mirare că nu m-ai lăsat să te duc acasă. Eşti o mică scorpie, nu-i aşa? De ce m-ai încurajat? Sau ar trebui să ghicesc? Poate ai aflat că sunt un bărbat foarte bogat şi ai vrut să-ți încerci norocul. Dacă un bărbat ca Bob Norman îți poate oferi un asemenea confort, gândeşte-te ce ți-aş putea oferi eu! Dar ți s-a făcut frică, nu-i aşa? Ai hotărât că e mai bine să ai stabilitate decât să regreți. Până la urmă, n-ai nicio garanție că eu ți-aş da totul şi în plus, l-ai pierde şi pe Bob! Dar ar fi trebuit să fii mai curajoasă, draga mea. Felul în care te doream aseară m-ar fi făcut să-ți dau totul. Dar poate ai remuşcări. I-ai povestit lui Bob despre ce s-a întâmplat aseară?

— Trebuia să o fac? întrebă ea cu mult calm.

— Ai dreptate. De ce să-ți bați capul cu asta? Oamenii îndrăgostiți sunt adesea geloşi şi ai putea risca să pierzi totul, spuse el. Se uită la cheie. Pentru mine ar fi un lucru uşor să o pun pe biroul lui Bob şi să îi explic că mi-ai dat-o tu. Că aşa cum are el drept de posesie asupra ta, am şi eu.

Aceste ultime cuvinte parcă au înnebunit-o. Se repezi la el, roşie de furie, cu pumnii gata de atac.

— Mai bine aş muri decât să intru în posesia ta! îi venea rău doar când se gândea la ceea ce-i spusese. Bineînțeles, probabil că Luke avusese astfel de relații cu multe femei.

Dar de ce se purta aşa cu ea? Niciun bărbat n-ar putea s-o cumpere. Şi dacă nu va exista unul de care să se îndrăgostească, atunci prefera sa îmbătrânească singura. Hm! O femeie întreținută! Afişă o grimasă dispreţuitoare.

— Deci mai degrabă ai muri. Repetă Luke Ferguson cuvintele ei. Niciun bărbat nu-i vorbise în felul în care o făcuse el. Simțea că explodează de furie. Cum de îşi permisese aşa ceva? Şi cum rămâne cu soția lui Bob? De ea nu-ți pasă? Nu contează că distrugi un cămin?

Genista se abținu să-i spună că se ferea de orice bărbat care avea deja o legătură, asta pentru că se întâmplase cândva să fie foarte rănită de un astfel de om.

— Până la urmă, bine că nu e complet sedus de farmecul tău. Altfel, şi-ar fi lăsat soția şi ar fi locuit cu tine.

— Poate nu-l doresc… poate… se trezi ea spunând.

— Poate libertatea ta e mai presus de orice. Aşa gândeşti, nu-i aşa, Genista? Îți foloseşti frumusețea ca pe o armă cu care iei întotdeauna şi nu dai niciodată nimic înapoi. Ce se întâmplă când te plictiseşti de Bob? Sau asta s-a întâmplat aseară? Deja ai început să-i cauți înlocuitor?

De data asta, Genista nu se mai putu abține. Îi trase o palmă şi urmele de pe obraz se şterseră cu greu. Fetei nu-i venea să creadă că acționase aşa. Niciodată nu fusese violentă. Nici măcar cu Richard care îi adresase cuvinte mai grele decât o făcuse Luke. Simți că i se face rău. Căută un scaun să se aşeze.

— Te înşeli. Eu nu…

— Ba tu te înşeli, interveni bărbatul. Dacă crezi că mă poți trata în felul ăsta şi să scapi aşa uşor.

Abia acum Genista îl vedea ca pe omul care era în realitate. Un bărbat dur, care pusese bazele unei companii multinaționale, un om hotărât să obțină mereu ce doreşte,

un bărbat cu care acum era singură… Fata se dădu într-o parte, gata să fugă, dar Luke se îndrepta amenințător de repede spre ea.

— Acum nu mai eşti aşa de curajoasă, nu-i aşa? întrebă bărbatul, care se mişca precum o felină. Oh nu, n-am de gând să te ating, Genista. Dar într-o zi o voi face. Te voi face să-ți onorezi promisiunile pe care noaptea trecută mi le-ai făcut din priviri. Şi să nu spui că n-a fost aşa, Genista. Ai început un joc cu mine. Iar acum, eu am controlul. Nu se va sfârşi decât atunci când voi spune eu.

Se juca cu ea ca pisica cu şoarecele, se gândi Genista.

— Nu mi se pare că eşti genul de bărbat care cucereşte orice femeie. Mai ales pe una despre care crede că e amanta altcuiva.

— Sunt un om de afaceri, Gensita. Mi-ai plăcut din primul moment în care te-am văzut şi vreau să te am. Mai devreme sau mai târziu, o să-mi împlinesc dorința.

După ce spuse acestea, se întoarse pe călcâie şi plecă.

Omul ăsta era incredibil, îşi spuse fata. Se purta de parcă avea drepturi depline asupra ei. Dar cine se credea?

Ştia că trebuia să se simtă furioasă, pentru ceea ce spusese, dar întâlnirea cu el o epuizase peste măsură.

Când Bob şi Jilly se întoarseră de la masa de prânz, Genista spuse:

— Bob, vrei te rog să mă însoțeşti după serviciu, la garaj? Mi-e frică să-mi conduc pentru prima oară maşina la o oră de vârf.

— Ar fi trebuit să îți rogi şeful, Gen, sugeră Jilly. Nu-i aşa, Bob?

— Nu fi ridicolă, Jilly, interveni fata, înainte ca Bob să răspundă. Ți-am mai spus deja că exagerezi.

— Bine, bine, spune-mi în schimb despre noua ta

maşină. Ce marcă e?

— Un Mercedes, spuse fata, puțin jenată de faptul că ar putea suna a laudă. E ceva ce mi-am dorit de mult timp şi într-un final am luat decizia s-o cumpăr. E decapotabilă. Un fel de maşină sport şi vreau ca Bob să vină cu mine să o iau.

— Un Mercedes? exclamă Jilly. Norocoaso! Şi mai e şi decapotabilă! Dar ce vei face iarna? Niciuna dintre ele nu-l văzu pe Luke intrând.

Genista adăugă amuzată:

— Oh, atunci voi folosi un Ferrari. Ce zici Bob? Iarna îmi cumpăr un Ferrari? Râdeau cu toții când Genista se întoarse şi îl văzu pe Luke. Zâmbetul îi îngheță pe față. Bineînțeles, credea că Bob era cel care îi cumpăra maşina. Telefonul lui Bob sună, iar Jilly se îndreptă spre biroul ei.

Luke trecu pe lângă Genista şi îi şopti la ureche:

— Văd că eşti o amantă foarte scumpă. Poate ar trebui să-mi verific conturile din bancă.

— Asta înseamnă că sunt prea scumpă pentru tine? întrebă Genista intrând în jocul lui. În fond, ce avea de pierdut? Oricum în ochii lui rămânea o femeie uşoară.

— Ba din contră. Eu mi-aş permite să îți cumpăr două maşini. Sunt foarte generos când vine vorba să plătesc pentru plăcerile mele.

— Ce om prevăzător! spuse Genista. Cum vezi ceva care îți place, încerci să-l cumperi. Oare nu te-ai gândit niciodată că unele lucruri, poate, pur şi simplu nu sunt de vânzare?

Bărbatul ridică din sprâncene şi adăugă amuzat:

— Dar ştim amândoi că tu nu eşti unul dintre ele, nu?

Capitolul 3

Bob şi Genista au plecat devreme de la birou ca să treacă pe la garaj. Maşina era pregătită. Bob şi directorul firmei se entuziasmară de ea, dar Genista se întreba, uitându-se la vopseaua de un verde-metalizat, cum de a putut crede că va fi în stare să conducă un astfel de monstru.

— E o minune de maşină, o asigură directorul. O maşină frumoasă pentru o femeie frumoasă.

Bob fu foarte răbdător cu ea, cât conduse nervoasă spre casa ei. I-a spus că mai avea o oră la dispoziție şi dacă dorea, putea sa mai rămână cu ea, până se mai obişnuia cu maşina.

După un timp, Genista îşi dădu seama că automobilul era foarte uşor de manevrat.

— Pot să te răsplătesc cu o băutură? întrebă ea când în sfârşit opriră.

Bărbatul se uită la ceas cu aceeaşi grijă pe care Genista o văzuse în ochii lui în ultima săptămână.

— Nu cred, Gen, sper că nu te superi. E… vorba despre Elaine, Gen. Nu prea e în apele ei zilele astea. I-a intrat în cap ideea că îmbătrâneşte şi că eu m-aş putea uita după o tinerică cum eşti tu. Eu i-am spus că e o prostie, dar… Genista îl compătimea pe Bob. Vezi tu, Gen, a descoperit un nodul al sân şi de atunci se gândeşte numai la asta. Doctorul i-a spus că poate fi benign, dar ea tot crede că va trebui să facă o operație.

— Oh, biata Elaine!

Cât de îngrozitor trebuie să fie pentru o femeie să suporte o astfel de operație, mai ales pentru una atât de

vulnerabilă cum era ea! Nici nu era de mirare că se gândea că Bob n-o mai găsea atât de atrăgătoare! Desigur, era o prostie. Bob îşi iubea soția, dar era de înțeles de ce nu dorea s-o îngrijoreze. O trecu un fior. Dacă Elaine auzea de bănuiala lui Luke Ferguson? Dar, bineînțeles, un lucru ca ăsta era imposibil. Cum ar fi putut să se întâmple una ca asta? Toată lumea de la birou ştia că între ea şi Bob nu era nimic şi dacă Luke dorea să afle nişte răspunsuri, cu siguranță avea să-şi dea seama că se înşală.

După ce Bob plecă, Genista urcă în apartament. Mâncă de seară şi făcu un duş, apoi dădu drumul la televizor. Pe unul din posturi era difuzat un documentar despre viața în satele din Londra. Spre surprinderea ei, unul din acele sate semăna cu cel în care crescuse ea. Reportajul avea loc într-unul din localurile satului, acolo unde oamenii se strângeau de obicei, la sfârşitul zilei de muncă. Genista îşi aminti că şi în sătucul în care trăise ea era unul asemănător, în care fusese o singură dată. Cu Richard, la prima lor întâlnire. Îşi amintea totul la fel de limpede ca ieri.

Trăise la țară de când se ştia. Dar din motive nu foarte clare, părinții ei fuseseră întotdeauna retraşi. Tatăl era avocat şi îşi practica meseria într-un orăşel învecinat, iar mama nu avea prieteni. Genista nu mai avea frați sau surori. Părinții ei se iubeau mult şi de multe ori îi dădeau de înțeles, intenționat sau nu, că dragostea pentru ea nu era nici pe departe la fel de mare ca cea pe care o simțeau unul pentru altul.

Pe Richard îl cunoscuse când acesta venise în sat la sfatul tatălui său de a cumpăra un teren. Tatăl lui deținea una dintre cele mai mari ferme din apropiere şi, după moartea lui, locul avea să fie preluat de fiu.

Genista fusese încântată de băiat. Pe atunci, abia terminase şcoala şi lucra ca secretară la biroul tatălui său. Richard venise într-o zi, să o roage să iasă cu el.

Fata se entuziasmase şi se emoționase peste măsură. Era o fire timidă şi nu avea niciun fel de experiență cu băieții. Pentru ea, Richard era ca un zeu. Nu ştia cum de o alesese tocmai pe ea, când în sat mai erau multe alte fete drăguțe.

Îşi amintea că se pregătise foarte mult pentru acea întâlnire. Cheltuise toți banii economisiți din salariu pe o rochie la modă şi pe farduri. Când venise s-o ia de acasă, Richard le promisese părinților săi că va avea mare grijă de ea.

Astfel începea povestea lor. După ce emoția şi timiditatea i-au mai trecut, Genista nu se îndoia că sentimentele nu-i sunt împărtăşite. Altfel de ce mai ieşea cu ea? Era adevărat că nu o dusese niciodată acasă să-i cunoască părinții sau că nu ieşiseră cu prietenii lui, dar fata credea ca o face doar ca sa rămână singur cu ea.

Sărutările lor deveneau din ce în ce mai pasionale şi cu toate că fata nu dorea să meargă mai departe, Richard nu se sfia sa încerce.

Se întâlneau de şase luni, când veni Crăciunul. Richard îi spusese că o iubeşte şi că o doreşte. Nu avea de ce să-i fie frică. Avea s-o învețe el totul.

Cu o săptămână înainte de Crăciun, părinții Genistei plecară din localitate cu o afacere de serviciu de-a tatălui ei. Fata rămase singură acasă. Nu dorise să meargă cu ei, fiindcă se întâlnea cu Richard. Trecuseră două săptămâni de când nu-l mai văzuse şi bărbatul se scuzase că din cauza afacerilor se întâmplase aşa.

Când se întâlniră în seara aceea, îşi aminti că o dusese la film; un film îngrozitor, cu bătăi şi împuşcături, cu sânge

şi femei care țipau. Dar lui Richard îi plăcuse şi asta era tot ce conta pentru ea. Pe drumul spre casă, îşi ținuse tot timpul capul pe umărul lui, iar când ajunseră începură să se sărute pasional.

Timidă, fata îl invitase înăuntru la o cafea. Abia când aduse tava, Richard află că erau singuri în toată casa.

Imediat, comportamentul bărbatului se schimbă, dar ea era prea naivă şi prea îndrăgostită ca să-şi dea seama de asta. O luă în brațe şi începu s-o sărute repede şi brutal, aproape ca voia s-o rănească. Când îi sugera sa meargă sus, fata rămase uimită. Cum să facă aşa ceva? Era un lucru greşit.

Ba deloc, îi spusese el. Îndrăgostiții aşa fac.

Genista totuşi avu puterea să se opună. În fond, nu mai era mult pană la nunta lor şi ea avea să poarte o rochie albă şi…

Dar de ce Richard al ei se schimbase la față? Se ridicase de pe canapea şi se plimba nervos prin casă. Oare spusese ceva greşit?

— Ce s-a întâmplat? îl întrebase ea.

— Nu mă pot căsători cu tine! i-o trântise el, fără menajamente. De unde naiba ai scos-o şi pe asta? N-am pomenit niciodată de căsătorie.

— Dar mi-ai spus că mă iubeşti…

— Ei, haide, fii serioasă! Doar nu credeai asta. O fată pasională ca tine nu e făcută pentru căsnicie! Ne-am putea distra de minune, Gen, spusese el, aşezându-se din nou lângă ea. Încercase să o sărute, dar Genista se dăduse la o parte. Richard nu o dorea de soție. Probabil că nici n-o iubea. Pe dinăuntru țipa de durere, dar pe dinafară era rece ca marmura.

— Am crezut că mă iubeşti, spusese ea. Am crezut că t

V A..

Vrei sa te însori cu mine.

— Să mă însor cu tine? Doamne, mama ar avea un atac! O să mă însor cu fata lui Peter Lawtry, nu cu fata unui avocățel de provincie! Decât să mă însor cu tine, mama m-ar prefera mort!

Apoi, nu-şi mai amintea prea bine ce urmase. Bineînțeles, când bărbatul îşi dăduse seama că nu va reuşi să se culce cu ea, o jignise în nenumărate feluri, ba chiar îi spusese că ar fi aflat şi că ar fi un copil nelegitim şi apoi plecase mâncând pământul. Genista rămăsese împietrită. Nu-şi închipuia că avea să se înşele atât de mult în privința lui. Avea visele ruinate şi doar o zi o despărțea de venirea părinților cărora trebuia să le facă un rezumat din ce se întâmplase, ca să motiveze cumva despărțirea de Richard.

Când veniseră acasă, ea le povesti totul şi apoi află de la ei şi că Richard avea dreptate când spusese că era un copil nelegitim. Mama ei încercă să-i explice că rămăsese însărcinată cu ea înainte ca tatăl ei să divorțeze de prima lui soție. Fusese un şoc pentru Genista să afle una ca asta, dar resimțea mai mult durerea provocată de despărțirea de Richard.

Muzica de la sfârşitul reportajului o aduse cu picioarele pe pământ. Gândul îi zbură la problemele actuale. Luke Ferguson întrecuse orice măsură şi dacă Bob nu ar fi avut atâtea probleme în aceste clipe şi ei nu i-ar fi părut rău ca îl lasă singur, mâine la prima ora ar fi pus demisia pe biroul lui. Fusese îngrozită când Bob îi spusese că Luke avea să petreacă câteva săptămâni la ei ca să vadă dacă treaba mergea bine. Tot ce putea spera acum era ca doctorul să-i confirme Elainei că tumoarea era benignă şi

astfel Genista ar putea pleca fără remuşcări de la Computerstore.

Dar speranțele ei s-au pierdut în van a doua zi dimineață când ajunse la birou şi îl văzu pe Bob transfigurat de îngrijorare. O salută cu gândurile aiurea, trecând o mână prin părul care parcă mai încărunțise de seara trecută.

— Elaine? întrebă Genista privind cele două ceşti de cafea deja goale, de pe biroul lui.

— Mă tem că am veşti proaste, zise el încet. Doctorul nostru a venit aseară la noi. Dimineață am dus-o pe Elaine la spital. O operează în după-amiaza asta. Era atât de calmă. Prea calmă, parcă. Doctorul mi-a spus că refuză să accepte adevărul. Am încercat să vorbesc cu ea despre ce se întâmplă. Dar refuză să mă asculte.

— Nu o poți proteja la nesfârşit, zise ea. Voia să-l întrebe la ce oră o operează, dar fu întreruptă de venirea lui Luke.

— Bob, zise el, poți s-o scuteşti pe Genista azi? întrebă el cu răceală. Vreau să mă ocup de contul Mellington. Se pare că au câteva probleme şi am aflat că şi tu şi Genista ați fost să-i vedeți când au mai fost probleme.

— Mellington?

Bietul Bob, nici nu era în stare să se concentreze! Dar fata îşi amintea. Era vorba despre o fabrică micuță din Cumbria care producea piese de mobilier. Nici nu se îndoia că aveau probleme. Firma era condusă de un tată şi un fiu care nu prea se întâlneau să se consulte.

— Nu-ți aminteşti? Acea firmă la nord de Lake District pe care am fost s-o vedem. Ne-am petrecut sfârşitul de săptămână acolo.

Comentariul ei fusese unul inocent, uitând cu totul de

bănuielile lui Luke. Mersese cu ei şi Elaine, iar Genista petrecuse timpul de una singură, lăsându-i pe cei doi să se bucure de zonă.

— Oh, Doamne, sigur că-mi amintesc. Dormitorul nostru avea o carpetă imensă, zise Bob, zâmbind, referindu-se, evident, la cel pe care-l împărțise cu Elaine.

Dar Luke nu avea cum să ştie una ca asta.

— Dar nu este timp să mergem şi să ne întoarcem în aceeaşi zi, îi zise Genista lui Luke, sperând ca acesta să se răzgândească.

— Ei bine, atunci va trebui să rămânem peste noapte, nu-i aşa? Aici toată lumea e ocupată. Brian e plecat, pe Bob nu vreau să-l iau de la birou, aşa că mai rămâi doar tu.

Genista voia sa se împotrivească, să-i spună ca nu avea de gând să meargă nicăieri cu el, dar se uită la Bob şi îşi aminti de Elaine. Dacă refuza, Bob se vedea nevoit să meargă el, sau să caute pe cineva care să-i ia locul. Şi avea deja destule pe cap ca să-şi mai facă griji şi din cauza asta.

— Când plănuieşti să plecăm?

— Astăzi. Te las o oră să-ți iei lucrurile care îți trebuie şi trec pe la tine să te iau. Dă-i lui Jilly numele hotelului unde ați stat şi se va ocupa ea de rezervări.

— Dar eu pot merge şi singură până acolo…

Luke ridică din sprâncene.

— Sugerezi să folosim două maşini şi să cheltuim mai mulți bani pe benzină, din contul firmei? în niciun caz. Se uită la ceas. Deja au trecut zece minute din timpul tău. Vreau să ajungem până se înnoptează. Mâine dimineață la prima oră avem întâlnirea.

Înainte să iasă pe uşă, Genista se întoarse cu spatele la Luke ca acesta să n-o audă şi îi zise lui Bob:

— Sper să meargă bine operația.

— Eu mă tem de ce va urma după. Starea Elainei nu e bună deloc. Crede că nu o mai găsesc atrăgătoare. Habar n-am cum să-i redau încrederea. Dar, mă rog, asta nu e problema ta. Sigur nu te deranjează să pleci cu Luke? Ştiu că nu e treaba mea, dar sunt foarte ataşat de tine şi Luke nu are o reputație prea bună.

Genista nu şi-a putut abține râsul. Era ciudat că tocmai Bob o avertiza în privința lui Luke.

Nu dorea să-i dea posibilitatea să urce în apartamentul ei, aşa că Gensita împachetă câteva lucruri în timp record şi când auzi interfonul, spuse:

— Cobor imediat!

— Nu te grăbi, urc eu la tine, zise Luke.

Genista trase repede pe ea o jachetă de catifea roşie şi aşteptă soneria. Nu intenționa să-l primească decât în hol, dar de cum fu lăsat să între, Luke merse direct în sufragerie.

— Se pare că Bob te apreciază mult, zise el, cu cinism în glas când văzu încăperea.

— La fel de mult cât îl apreciez şi eu.

— Serios? întrebă bărbatul cu ochi sfredelitori. Atât de mult încât să vrei să-i distrugi căsnicia?

— Nu vreau asta, spuse ea, dându-şi seama prea târziu de ceea ce spusese.

— Dovedește-o! spuse bărbatul liniştit. Căsătorește-te cu mine!

— Să mă căsătoresc cu tine? întrebă ea uimită. Sigur nu vrei asta. Doar…

— N-aş spune-o dacă nu as dori-o. Căsătorește-te cu mine, Genista, sau o să-i spun totul soției lui Bob.

— Ai face asta? Dar de ce?

Înțelegea să se folosească de bănuielile lui ca s-o şantajeze să se culce cu el, dar să se căsătorească?

— De ce? mai întrebă ea o dată.

— Pentru că de când te-am cunoscut, n-am mai putut să mănânc sau să dorm. Pentru că ceva în legătură cu tine mă bântuie zi şi noapte. Trebuie să te am, Genista. E ca o boală care nu-mi dă pace.

— Dar căsătoria…!

— Nu vreau să trebuiască să te împart cu nimeni altcineva. Nu vreau să-ți bați joc de mine. Probabil că într-o zi mă voi trezi şi nu te voi mai dori. Atunci vom divorța. Dar până atunci vreau să fii numai a mea. Vreau să fac cu tine ce doresc.

— Şi dacă nu vreau? întrebă Genista cu gâtul uscat.

— Dacă refuzi, o să-i spun totul Elainei: despre legătura voastră, despre apartamentul ăsta, despre zilele petrecute împreună…

— Dar te înşeli. Nu e absolut nimic între noi! Este doar un bun prieten. Casa asta e a mea…

— Nu-ți merge cu mine, Genista. Ori te măriți cu mine, ori mâine dimineață îi spun totul.

În alte împrejurări, Genista n-ar fi ezitat. S-ar fi dus direct la Bob şi i-ar fi povestit totul, dar acum, nu putea face asta. Poate dacă s-ar duce chiar ea să o avertizeze pe Elaine… Dar nu, nici nu intra în discuție. S-ar fi învinovățit singură. Dar de ce căsătorie? Genista ar fi dorit să țipe la el să-i spună ca se înşela amarnic, ca ea nu e o astfel de fată. Dar bărbatul părea nebun. Era atât de pornit împotriva ei încât cu siguranță n-ar fi crezut-o. În timp ce ea stătea înghețată în sufragerie, el intră în dormitor.

— Ciudat spuse el, privind camera aranjată delicat, cu tapet de culoarea piersicii. Nu pare a fi o cameră împărțită

de un bărbat şi o femeie. Înainte ca fata să-l poată opri, Luke deschise şifonierul.

— Lucruri frumoase şi scumpe, zise el. Bob unde îşi ține hainele? Sau ar fi prea evident să şi le țină la tine?

Genista simțea că nu mai poate sta în picioare. Abia ajunse la bucătărie. Credea că un pahar cu apă o va face să se simtă mai bine.

— Ei bine? se auzi Luke venind în spatele ei. Care e răspunsul?

— Dacă m-aş gândi doar la mine, n-aş accepta nici în ruptul capului, zise ea. Dar ce faci tu e şantaj. Nu am alt cuvânt pentru asta. Gândul de a face dragoste cu tine mă face să vomit… nu apucă să termine fraza, pentru că mâini puternice o prinseră de talie.

— Serios? întrebă el. Ei bine, atunci va trebui să ne ocupăm de asta, nu-i aşa? Dar nu acum. Nu vreau să ne grăbim. Vreau să savurez experiența. Orice plăcere îți oferea Bob, eu ți-o voi da înzecit, îi şopti el.

— N-ai putea! strigă ea.

Se simți moale şi vulnerabilă. Parcă totul se învârtea în jur. De ce trebuia să se întâmple asta? De ce cu Luke, un bărbat pe care-l ura? De ce ei? Simțea că nu se mai poate ține pe picioare. Se sprijini de el.

— Încearcă-mă! îi spuse acesta, cu voce senzuală. Îndrăzneala lui îi aminti că erau complet singuri. Putea să se întâmple orice.

— Nu mă tenta, Genista. Hotărăşte-te repede. Îi spun sau nu Elainei?

Avea oare vreo alegere? Putea să rişte sănătatea femeii şi căsnicia unor oameni care se iubeau de-o viață? Dar dacă se căsătorea cu Luke, ar fi descoperit că se înşelase. Se îmbujoră când se gândi la asta. Poate putea să spună da

şi apoi să încerce să găsească o cale de a scăpa. Poate îl putea face să aştepte până ce Elaine scăpa de operație.

— Nu am de gând să aştept, zise bărbatul, parcă citindu-i gândurile. Şi nu încerca să scapi de mine. Vreau să-mi dai un răspuns acum! Altfel îi spun totul Elainei!

Genista trase aer în piept. Trebuia s-o facă de dragul lui Bob. Căsătoriile puteau fi anulate. Trebuia doar să îl facă să mai întârzie o perioada.

— Foarte bine, o să mă căsătoresc cu tine.

— Un gest foarte înțelept din partea ta, spuse Luke mulțumit. Dar să nu te gândeşti la o logodnă lungă. Ne căsătorim azi.

— Azi? Dar… dar e imposibil!

— Nu cu un arhiepiscop ca naş, zise el.

Genistei i se părea că are un coşmar. Nu i se puteau întâmpla astea ei. Trebuia să se întâmple ceva, o minune, să scape.

— O să îmi ia cam o oră să pregătesc totul. Ne putem căsători în Cumbria. Şi să nu-ți treacă prin cap să fugi de mine pentru că o să te găsesc şi o să-i spun şi Elainei de tine. Cât sunt plecat, îți sugerez să găseşti ceva potrivit de îmbrăcat. De fapt, se răzgândi el scriind un cec, mai bine te-ai duce să-ți cumperi o rochie, fiindcă nu te vreau îmbrăcată pe banii altuia.

— Şi n-o să îmbrac nici ce-mi dai tu! strigă ea. Mai bine merg goală!

— Un lucru încântător, zise el. Dar aş prefera să te văd doar eu aşa. Şi te rog să nu rupi acest cec pentru că dacă o faci, voi merge eu să-ți iau rochia.

— Mă mir că nu faci aşa! zise ea, furioasă. Şi ce ar trebui să-mi iau? O rochie albă? Dacă ar fi după mine, m-aş îmbrăcat în negru.

— Păstrează-ți melodramele pentru cineva care crede în ele. Cumpără ce vrei. Ştiu că ai gust bun. Aminteşte-ți ca va fi o căsnicie simpla, în provincie, şi ca doar noi doi vom şti care e adevărul.

— Da, adevărul e că vrei doar să îți satisfaci egoul şi apoi sa ma arunci ca pe o cârpa folosita.

— Nici eu nu puteam să o spun mai bine! zise Luke. O oră, Genista. Şi aminteşte-ți. Dacă nu eşti aici, merg direct la Elaine şi îi spun totul.

După ce plecă, Genista se lăsă pe un scaun şi începu să tremure de frică şi tensiune. Să se căsătorească cu Luke Ferguson! Nici măcar acum nu-i venea să creadă că asta se întâmpla! Încă mai spera să trăiască un coşmar din care să se trezească la un moment dat. Se uită la telefon. Mai avea o şansă. Formă repede numărul de la birou şi îi răspunse Jilly.

— Bob nu e aici. E la spital. L-au chemat în legătură cu soția lui. Părea îngrijorat. Vrei să-i transmit ceva?

După ce-i spuse fetei că nu era nimic important, Genista închise încet.

Ceasul din perete, moştenit de la părinții ei îi arăta că mai are doar trei sferturi de oră rămase. Privi cu reticență cecul lăsat de Luke. Nu dorea să-l folosească. Îşi aminti că avea un costum cumpărat cu o lună în urmă pe care nu-l purtase. Era de un verde-pal, şi era compus din sacou şi fustă, iar cămaşa asortată îi dădea un aer de sobrietate. Tot atunci cumpărase şi o pălărie asortată şi chiar îşi amintea că vânzătoarea îi spusese că ar fi fost o ținută ideală pentru o nuntă de vară. Genista fusese de acord cu ea, dar nu-şi închipuise niciodată că avea să le poarte în această postură. Închidea valiza când Luke îşi făcu apariția.

— Eşti gata?

Oare cum de putea fi atât de calm?

— Am făcut toate aranjamentele. O să ne căsătorim în Cumbria şi o să ne petrecem sfârşitul de săptămână acolo, după care ne vom întoarce la Londra.

Nu spuse nimic despre ce aveau să facă după asta, despre apartamentul în care vor locui, despre părerea părinților lui… Genista îl privi ridicându-i valiza.

— Ce mai aştepți?

Cuvintele lui pline de cinism o făcură să se ridice în picioare şi să îl urmeze afară din apartament.

Capitolul 4

Maşinile puternice reprezentau un mijloc rapid de a traversa țara, dar destul de monoton, gândea Genista, privind pe geam, în timp ce Maserati gonea cu viteză. Trecuseră cu rapiditate de câteva sate, iar acum, golul din stomac o anunța că ora ei obişnuită de masă trecuse de mult.

Îi aruncă o privire bărbatului frumos de lângă ea. Nu vorbise deloc de când plecaseră şi Genista era fericită că se întâmplase aşa. Prefera să se gândească la ale ei, cu toate că avea perspective sumbre.

Înainte să plece, îi spusese că unchiul lui făcuse toate aranjamentele să se căsătorească la o bisericuță de provincie.

— Părinții mei s-au căsătorit acolo, îi zisese el, fără să adauge altceva. Aceasta îi stârnise curiozitatea fetei.

Maşina încetini şi tânăra îi aruncă o nouă privire.

— M-am gândit să ne oprim să mâncăm. E un hotel aici care are un restaurant foarte bun. Obişnuiam să mâncăm deseori la el.

— Părinții tăi locuiesc în Cumbria? întrebă fata, din curiozitate. Dacă era aşa, era foarte probabil să-i întâlnească.

— Nu, zise el, cu duritate. Sunt morți. Au fost omorâți într-un accident de maşină acum câțiva ani. Am rămas doar eu şi sora mea. Ea e divorțată şi locuieşte în Franța cu fiica ei. Soțul ei a părăsit-o pentru secretara lui. O poveste cu care sunt sigur că eşti familiarizată. Făcu o pauză. Din păcate, Marina era foarte protejată de părinții noştri. Niciodată nu şi-a revenit după această lovitură şi Lucy e lăsată să facă ce vrea când nu e la şcoală, în timp ce mama ei îşi plânge de milă.

— Îmi pare rău. Cuvintele erau spuse cu un ton jos, dar fata le spusese din inimă. Era uimită că Luke îi povestise atât de multe, dar bineînțeles, când se vor întoarce, nu vor face un secret din căsnicia lor şi va trebui să ştie ceva despre trecutul lui.

— Şi părinții tăi sunt morți, zise el, privind-o. Am văzut în fişa de la serviciu.

— Şi ai citit acolo şi că sunt o fată pe care au făcut-o în afara căsătoriei? întrebă ea. Că tata era căsătorit când i-a făcut mamei un copil? Şi că abia apoi a divorțat şi s-au căsătorit? Asta n-ai aflat? întrebă ea cu amărăciune în glas.

— Se mai întâmplă.

— Da, dar n-ai de gând să spui: aşa mamă, aşa fiică?

— Ar trebui? Eu unul nu înțeleg societatea în care trăim. De ce trebuie să condamnăm un copil inocent pentru faptele părinților? De fapt cred că până la urmă tatăl are toată vina. Făcu o pauză. Spune-mi, Genista, de asta eşti aşa? Vrei să pedepseşti toți bărbații pentru ceea ce i-a făcut tatăl mamei tale?

— Nu, părinții mei se iubeau foarte mult. Şi eu am aflat

abia târziu de treaba asta.

— Şi bănuiesc că ai suferit destul de mult când ai descoperit adevărul. Cine ți l-a spus? O vecină?

— Nu. Bărbatul care credeam că mă iubeşte, se auzi Genista spunând. Doar că, bineînțeles nu era aşa. Cum ar fi putut să mă iubească? Eram o fată nelegitimă, care nu merită aşa ceva. Nu, tot ce voia era să se culce cu mine.

Nu era conştientă de amărăciunea din vocea ei. Lacrimile îi înceţoşau privirea. Nu va plânge niciodată în fața lui Luke Ferguson. Niciodată!

— Şi a reuşit?

Întrebarea lui o surprinse. Îl privi.

— A reuşit să se culce cu tine? repetă el.

Nu putea să-i spună adevărul. Deja îi povestise prea multe despre viața ei.

— Tu ce crezi?

Bărbatul se schimbă la față, şi parcă strânse şi mai tare volanul.

— Ai fost o proastă că l-ai lăsat, spuse el, cu duritate. Ar fi trebuit să-l refuzi.

— De ce? Ca să fii tu primul? În momentul în care cuvintele îi ieşiseră pe gură îi venea să între în pământ de ruşine pentru ceea ce zisese. Expresia de pe fața lui Luke era impenetrabilă. Părea că vrea s-o stranguleze, deşi fata nu-şi putea da seama de ce. Credeam că bărbații nu preferă virginele în zilele astea, zise ea. Experiența e la mare modă.

— Ai dreptate. Vocea lui Luke era impersonală. Lipsa de experiență provoacă teamă. Dădu din umeri. Dar cred că în fiecare bărbat zace dorința ascunsă de a învăța femeia iubită tainele dragostei pe care să le aplice doar pentru el.

Cuvintele lui o atinseră într-un punct sensibil. Cu toate că nu ştia de ce. Ea nu-l iubea şi nici el n-o iubea. Dar exista ceva între ei care o făcea să se simtă ciudat.

În ciuda a tot ce gândea despre ea, el va fi primul bărbat care va face dragoste cu ea şi care îi va răpi dreptul de a petrece prima noapte cu bărbatul iubit. Alungă acest gând. Până la urmă ea nu intenționa să se căsătorească vreodată sau să se mai îndrăgostească. Aşa că ce mai conta acum? Căsătoria asta era ceva ce trebuia să îndure de dragul lui Bob. Un gând brusc îi veni în minte. Dacă se va purta cu răceală şi indiferență față de el, probabil că bărbatul îşi va pierde repede interesul pentru ea şi probabil va anula chiar el căsătoria. Şi nici nu trebuia să se prefacă prea mult, pentru că simțea cum se încordează doar la gândul că va trebui să-l lase să o atingă.

— Ți-e foame? Adâncită în gânduri, fata nici nu băgă de seamă că Luke parcase în fața unui hotel.

Îi era puțin, dar nu atât de mult încât să facă un popas pentru asta. Însă nu răspunse nimic. Ştia că orice ar spune, lucrurile s-ar face tot după placul lui.

Hotelul era elegant şi decorat cu mult bun-gust, constată Genista de cum intră.

— A fost la origine o casă de provincie, dar după război, pe acest loc a fost construit hotelul, o informă Luke.

Un chelner care se dovedi că îl cunoaşte pe bărbat îi întâmpină şi îi conduse la o masă mai retrasă.

Dintr-o dată, Genista îşi dădu seama că avea să se mărite cu un bărbat foarte cunoscut şi foarte bogat.

Ce păcat că nu simțea nimic pentru el! I se dădu un meniu pe care îl studie absentă.

— Dacă nu ți-e foame, poți servi pestele marinat. E o specialitate a acestui restaurant.

Genista făcu aşa cum îi sugerase el şi mâncarea i se păru delicioasă. Cu toate astea, însă, nu reuşi să mănânce mai mult de jumătate de porție. După ce termină, privi în jurul ei. Dintr-o dată simți că situația cu care se confrunta era peste puterile ei. Cum să se căsătorească cu acest bărbat? Nu putea face una ca asta. Îi aruncă o privire. Însoțitorul ei părea absorbit de mâncare. Dintr-o dată, bărbatul ridică privirea şi o privi, după care chemă chelnerul şi comandă ceva. Imediat băiatul apăru cu o frapieră, o sticlă şi două pahare de șampanie.

— Bea, porunci Luke, turnându-i în pahar. O să îți mai calmeze nervii.

— La fel m-ar fi ajutat şi un pahar de vin, zise ea. I se părea ciudat să bea şampanie într-o asemenea împrejurare. Asocia această băutură cu sărbătorile fericite.

— Vinul te ajută să dormi, zise el. Ce se întâmplă, Genista, obişnuieşti să bei un pahar ca să adormi? Ai o conştiință prea încărcată? Ştii că se spune că cea mai bună metodă de a chema somnul este exercițiul fizic.

Obrajii începură să-i ardă la auzul vorbelor lui. De ce se purta aşa cu ea? Era cu siguranță un lucru pe care nu-l va mai putea îndura pentru mult timp.

Luke comandă desertul pentru amândoi, dar Genista zise, împingând farfuria cu căpşune:

— Nu vreau. Vreau ca totul să se termine odată…

— Şi să fie la fel ca înainte, continuă el. O privi cu ochi sfredelitori. Nimic nu va mai fi ca înainte. Şi te avertizez, Genista, că dacă se va întâmpla vreodată ca atunci când suntem singuri să îmi dau seama că te gândeşti la Bob, o să te fac să regreți asta toată viața.

— Deja faci asta, zise ea. Şi nu-mi poți porunci la ce să mă gândesc. Cel puțin gândurile îmi aparțin.

Îl văzu că se înfurie şi se întrebă ce se va întâmpla dacă vreodată va da curs acestei furii. Spera să nu afle niciodată.

La ora două plecară de la hotel şi continuară drumul printre câmpii şi dealuri înverzite. În alte circumstanțe, Genistei i-ar fi făcut mare plăcere această călătorie, dar nu acum, când ştia ce se va întâmpla.

Traversară câteva sate şi trecură printr-o pădure verde până ocoliră lacul şi în față drumul le scoase la iveală un sătuc mic cu o bisericuță.

Luke opri maşina în fața capelei şi o ajută să coboare.

— Preotul de aici a fost bun prieten cu părinții mei, zise el, în timp ce deschidea o poartă de lemn. Să nu faci sau sa spui ceva care sa îi dea de crezut ca aceasta căsătorie nu e dorită de amândoi, pentru că dacă o vei face, în seara asta o să am grijă să te fac să regreți asta pentru tot restul vieții.

Genista îşi duse mâinile la tâmple. O durea capul, îngrozitor. În fața lui Luke se simțea ca un animal speriat care trebuia să facă întotdeauna ce dorea el. Oh, când avea să se termine totul?

Căsuța preotului era exact lângă biserică şi era împodobită cu flori colorate. Uşa se deschise înainte ca Luke să apuce să ciocăne, şi o femeie scundă şi rotofeie îi întâmpină surâzătoare. Îl îmbrățişă mai întâi pe Luke, apoi, cu ochii în lacrimi, o privi pe Genista.

— Oh, Luke, e minunată! Când John mi-a spus că vrei să te căsătoreşti aici am fost încântată. Părinții lui s-au căsătorit în biserica asta, îi spuse ea Genistei. Dar bănuiesc că ştii asta deja. Ar fi trebuit să ne anunți din timp, Luke.

— Amy este naşa mea de botez, îi explică Luke Genistei, când femeia se întoarse să le deschidă uşa. De la moartea părinților, ea şi John au fost cei mai apropiați de mine şi

de sora mea.

— Luke mi-a spus că vreți să vă schimbați înainte de căsătorie, spuse femeia, când îi pofti înăuntru. O să vă arăt camerele. Unde plănuiești s-o duci în luna de miere, Luke? Sau e secret?

Genistei i se păru că e o femeie minunată şi poate că dacă nu ar fi fost atât de atașată de bărbat, i-ar fi cerut ajutorul. Dar era imposibil să facă asta. Urcând scările, Genista îl auzi pe Luke șoptindu-i lui Amy:

— E secret. Până la urmă avem doar un sfârşit de săptămână de care sa ne bucuram.

— Munceşti prea mult, îi spuse femeia. Apoi către Genista: trebuie să-l faci să se mai potolească. Auzi! Un sfârşit de săptămână. Ai noroc că a acceptat să se căsătorească cu tine, Luke. Eu aş fi avut pretenția la o lună întreagă, pe o insulă tropicală.

Camera în care o duse Amy era foarte delicat aranjată. Fusese a fiicei sale.

— Am căutat floricele pentru buchetul tău în tot satul. Iunie e o lună frumoasă pentru a face o nuntă. Dar pe la noi nu sunt atât de multe flori, sporovăi femeia. Luke, John este în birou dacă vrei să mergi să vorbeşti cu el, îi zise ea bărbatului care le privea din prag. Am fixat ceremonia pentru ora patru ca să vă mai puteți reveni pentru drumul pe care o să-l aveți de făcut.

— O să merg mai târziu la el, după ce fac duş şi mă schimb. Bărbatul plecă şi închise uşa în urma lui. Genista era palidă şi speriată şi Amy o întrebă:

— E un pas important, nu-i aşa? Dar nu-l puteai face alături de un om mai potrivit ca Luke! Căsnicia părinților lui fu una fericită. Şi Luke şi Marina au fost educați frumos şi poate că de modă veche. Poate din cauza asta,

Marina a suportat atât de greu lovitura pe care i-a dat-o viața. O vreme chiar am crezut că Luke nu se va mai căsători vreodată. I-a fost greu când… Fata cu care a fugit Philip era prietena lui, lucru care a complicat şi mai mult lucrurile, zise femeia, ca pentru sine. Marina l-a acuzat că el i-a făcut cunoştință lui Verity cu Philip. Nu putea concepe că şi Luke fusese rănit. Amy oftă. Iartă-mă, draga mea. Nu e vremea să aduc la iveală din nou această poveste tristă. Mă bucur doar că Luke şi-a găsit fericirea. Sunt sigură că veți avea o căsnicie trainică amândoi. Poate crezi că sunt demodată că-ți spun lucrurile astea, dar te asigur că se vede pe fața lui că Luke te iubeşte la nebunie.

Genista nu spuse nimic. Rămasă singură, făcu un duş scurt şi îmbrăcă hainele pe care le luase de acasă pentru această ocazie. După ce îşi aplică un machiaj uşor, auzi o bătaie în uşă. Merse să deschidă şi în fața ei apăru un bărbat necunoscut.

— Sunt Jeff Stanley, zise el. Luke m-a rugat să vă fiu martor, spuse el repede, după care începu să sporovăiască vesel. Sper că nu te superi. Am fost prieteni de când ne ştim. Eu sunt doctorul satului aici. Împreună cu soția mea vom fi martorii voştri. Şi cum Amy i-a interzis categoric lui Luke să te vadă înainte de ceremonie, am venit eu să-ți spun că te voi conduce la altar. E o onoare şi un privilegiu pentru mine. Acum că te-am văzut, îmi dau seama de ce Luke nu voia să fac eu asta, zise zâmbitor.

Bărbatul încerca să o facă să se relaxeze, dar Genistei îi era imposibil să se simtă altfel decât încordată şi supărată. Traversară curtea şi intrară în bisericuța aranjată cu gust de Amy. Dacă s-ar fi căsătorit cu un bărbat pe care-l iubeşte, Genista ar fi ales acelaşi loc minunat.

John Robson era un om plăcut la vedere şi se dovedi

foarte calm şi pedant în rostirea ceremoniei. În câteva minute o dăduse pe mâna lui Luke, pentru ca acesta să facă cu ea tot ce poftea, se gândea cu amărăciune Genista.

— Acum e toată a ta, norocosule, zise Jeff. Barbara a pregătit câteva gustări acasă, dar nu ne aşteptăm să rămâneți mult cu noi. Cred că abia aşteptați să rămâneți singuri. Luke, n-ai de gând să săruți mireasa?

Genista se dădu un pas înapoi, dar bărbatul o trase aproape de el şi o sărută. Dintr-o dată, fata se văzu din nou pe aleea din spatele blocului, în acea noapte, când a început totul. Tremura atât de tare încât ştia că Luke observă asta. Buzele lui erau reci când le atinseră pe ale ei. Mâinile erau însă calde când îi mângâiară părul. O prinse în brațe cu fermitate. Poate pentru ceilalți arătau ca orice alt cuplu proaspăt căsătorit, dar ea ştia adevărul…

***

Barbara şi Jeff erau căsătoriți de doi ani şi aveau un băiețel de nouă luni, foarte vioi. Când rămaseră singure, tânăra femeie o întrebă:

— Luke e un om minunat. În liceu, făcusem o pasiune pentru el. Cum v-ați cunoscut?

— La o petrecere, spuse Genista căreia nici acum nu-i venea să creadă ca era căsătorită.

— Haideți, fetelor, coborâți odată, strigă Jeff către cele două care se aflau în camera fiicei lui Amy. Luke aşteaptă nerăbdător şi tu poate ştii, Genista, că nu e un om înduplecat.

Genista nu se schimbase de hainele în care se căsătorise. Se gândise că nu era nevoie. Oricum, habar n-avea unde o va duce Luke. Ştia că anulase şedința de afaceri care fusese principalul scop al plecării lor.

Urcată în mașină, aşteptă nervoasă ca Luke să urce

alături de ea. Erau în luna de miere şi acest gând îi dădea fiori.

— Reveniți curând, le strigă Amy, când Luke urcă la volan. Distracție plăcută!

— Unde mă duci? întrebă fata speriată când porniră la drum. Spera ca dacă îi arăta că îi este teamă de el, poate în noaptea aceea o va lăsa în pace.

— E o surpriză.

Genista simți că va ceda nervos. N-ar fi trebuit, niciodată sa permită sa se ajungă până aici. Trebuia să-i fi spus de la început care era adevărul. Vru chiar să-i spună acum totul, dar se gândi că nu mai folosea la nimic.

— Unde mă duci? întrebă ea din nou.

— Eşti speriată? N-ar trebui să fii. Până la urmă nu sunt primul bărbat care împarte patul cu tine. Dar intenționez să fiu singurul de care să-ți aduci aminte.

— Eşti cam sigur pe tine, nu-i aşa?

Ştia că o priveşte şi lucrul ăsta o deruta teribil.

— La fel de mult ca orice bărbat experimentat. Sunt sigur că ne vom înțelege perfect. Mi-ai răspuns la sărut.

— Nu mi-a plăcut deloc. Şi nu-mi placi nici tu! strigă ea. Peisajul deveni familiar şi Genista îşi aminti de hotelul unde rămăsese peste noapte alături de Bob şi Elaine.

— Recunoşti locul? întrebă el. Am rugat-o pe Jilly să rezerve o cameră dublă. Fără îndoială că va fi foarte încântată când te vei întoarce, zise el, ridicându-i mâna stângă pe care strălucea verigheta.

Fata fusese foarte surprinsă că Luke adusese cu el şi un inel de logodnă şi verighete. Erau foarte frumos lucrate şi ambele erau bătute cu diamante.

— Voi avea voie să mă întorc la birou? întrebă fata. Sau te temi să lucrez din nou cu Bob?

— Nu am încredere în tine, dar am în el. Cu toate astea, nu îți vei relua munca. Pur şi simplu vei face o vizită colegilor ca să le spui cum stă treaba. Nu vreau ca Bob să mă acuze că i te-am luat. Dar cum va afla că suntem căsătoriți…

— Nu va fi tentat să reia legătura cu mine, asta încerci să spui, nu? Ce te face să crezi că nu-l pot convinge să treacă peste scrupule? făcu o pauză, după care zise: nu se poate ca eu să fiu idealul tău de soție. Eşti, până la urmă un bărbat de afaceri. Cu siguranță, vrei o soție cu care să te mândreşti, care să se poarte bine în societate, care…

— Sunt sigur că eşti în stare să faci toate astea. Şi în privința a ceea ce mi-aş dori eu, am învățat de mult că un bărbat trebuie să accepte o femeie pentru ceea ce este, nu pentru ceea ce și-ar dori să fie.

— Din cauza lui Verity?

— Cine ți-a spus despre asta? vocea îi trăda furia.

— Amy, din greşeală. Când mi-ai spus că sora ta a fost părăsită de soț pentru o secretară, nu mi-ai spus că secretara era de fapt prietena ta.

— Verity era o fată care umbla după bani. Philip, la vremea aceea, era un afacerist tânăr. Eu abia mă luptam cu taxe şi impozite. I s-a părut că el era o partidă mai bună ca mine. A aflat până la urmă că s-a înşelat. Dar m-a învățat o lecție pe care n-o voi uita niciodată. Poate o să-ți aminteşti asta când vei fi tentată să mă înşeli, Genista.

Fata nu spuse nimic, dar ştia, în adâncul sufletului că va avea de suferit dacă aşa ceva avea să se întâmple.

Hotelul era la fel de drăguț ca atunci când îl văzuse prima oară. Avea o curte plină de flori şi o fântână arunca apă limpede într-un joc frumos.

Recepționera îi întâmpină, zâmbitoare.

— Domnul Ferguson, aţi rezervat apartamentul, nu-i aşa? O să trimit pe cineva să vă ia bagajele. Mai aveţi timp să cinaţi în restaurant, dacă doriţi, sau poate preferaţi în cameră?

— În cameră, cred. Am avut o zi grea şi vrem să ne relaxăm.

— Desigur. Voi trimite imediat un meniu.

Îi conduse în apartamentul frumos mobilat şi le arătă camerele. Genista nu intră în dormitor, preferând să vava *C* rămână în sufragerie, sa privească pe fereastra care dădea spre curtea din faţă. Un băiat aduse meniul şi, după ce recepţionera plecă, Luke comandă mâncare pentru amândoi.

Stătea împietrită la geam şi când auzi că uşa se închise, se repezi panicata sa iasă. Luke însă o prinse înainte sa facă ceva.

— Opreşte-te! Fără isterii! N-o să te las să scapi aşa uşor! Câteva lacrimi de crocodil n-o să mă facă să mă răzgândesc. Ţi-am dat tot ce a fost mai scump, te-am cumpărat cu numele meu şi acum nu vreau să fiu înşelat!

— Nu poţi face asta!

Bărbatul o prinse în braţe şi o lipi de el.

— Te doresc, Genista, şi intenţionez să te am.

— Atunci va trebui să faci asta cu forţa pentru că eu nu te doresc şi niciodată n-o să te vreau!

— Crezi asta?

Zâmbetul lui o făcea să se teamă şi mai mult de el.

Luke merse la telefon.

— Ce faci?

— Amân cina. Dintr-o dată, mi s-a făcut poftă de altceva. Vino aici, Genista. Nu trebuie să ne mai prefacem. Ştim amândoi ce va urma.

— Te rog să nu faci asta, Luke. Te rog, lasă-mă să plec!

— E prea târziu, draga mea. Mult prea târziu. A fost târziu şi când am intrat în apartamentul lui Greg Hardiman şi te-am văzut. Te doresc şi nimic nu mă va opri să te am!

Capitolul 5

Şi chiar spunea adevărul, îşi dădu seama Genista, câteva momente mai târziu când bărbatul o ridică şi o duse în dormitor. Îi dădu jos jacheta şi se dezbrăcă şi el de haină. Se aşeză lângă ea pe pat.

— Sărută-mă, Genista, porunci el.

— Încetează! Nu te vreau!

— Potoleşte-te!

Nu te mai preface atât de parcă ți-ar fi teamă de ce se va întâmpla. Eşti o actriță excelentă, să ştii.

Fata nu mai spuse nimic, pentru că imediat, Luke începu să o sărute cu pasiune, iar Genista, constată că, împotriva voinței ei, îi făcea plăcere ceea ce trăia…

Luke înjură. Lacrimile şiroiau pe obrajii Genistei. Nu plângea doar din cauza durerii ci şi pentru că se abandonase în brațele unui bărbat pe care nu-l iubea. Întoarse capul într-o parte şi vru să se ridice, dar Luke o trase spre el şi o forță să-l privească.

— Nu am vrut să te rănesc, zise el, luând-o protector în brațe. De ce nu mi-ai spus adevărul?

— Nu ştiu la ce te referi, zise fata, încercând să se întoarcă.

— Mincinoaso! De ce m-ai făcut să cred că eşti amanta lui Bob când în tot acest timp… De ce nu mi-ai spus că eşti virgină?

— Pentru că tu nu m-ai fi ascultat! Tot ce făceai era să mă amenințI!

— Şi te-ai abandonat mie? De ce? Sperai să mă pedepseşti? Să mă faci să mă simt vinovat?

— Voiam să-l protejez pe Bob. Mă tot amenințai că-i spui Elainei şi…

— Dar nu aveai o relație cu el, nu-i aşa? îi luă capul în mâini. Spune-mi: te-ai gândit la el când făceam dragoste cu tine? Ți-ai fi dorit să fie el în locul meu?

— Mai contează asta acum? Vocea ei suna ca cea a unui om bolnav. Lacrimile îi şiroiau pe obraji. Mai contează ceva acum?

— Atât de mult ții la el?

— E prietenul meu, zise simplu fata, fără să-i mai pese dacă e crezută sau nu.

Nu avea niciun drept să-i spună de operația prin care trecea soția lui. Şi, oricum, dacă o făcea, nu exista nicio garanție că bărbatul ar crede-o.

Of! Spera doar să poată dormi câteva ore ca să uite de tot. Nu avea de ce să se mintă singură. Îi plăcuse experiența cu Luke, dar se ruşina de felul în care răspunsese atingerilor lui. Încercă să se ridice de lângă el, dar Luke o trase înapoi în pat. Era furios şi era un lucru foarte ciudat să se întâmple aşa, fiindcă cea furioasă trebuia să fie ea.

— Eşti supărat pe mine?

— Supărat? Bineînțeles că sunt supărat. Erai virgină. Nu ştiai nimic despre toate astea şi m-ai lăsat să te tratez ca pe o… Aproape că te-am violat. Am crezut că te joci cu mine. Dar asta nu mă face să mă simt mai bine.

— Am putea anula căsnicia.

— Nu! strigă el hotărât. Ți-ai bătut o dată joc de mine.

Nu vreau să-ți mai dau o şansă. Şi după cum ai spus şi tu, Bob îşi iubeşte soția. Nu, Genista, suntem căsătoriți şi aşa vom rămâne. Se uita la ea de parcă ar fi căutat ceva. Dumnezeu ştie cât m-am înşelat. Eşti inocentă ca un copil şi se vede pe fața ta asta. De ce te-ai purtat aşa cu mine la petrecere?

— Nu mi-a plăcut cum mă priveai.

— Şi cum te priveam?

— Ca şi cum… ca şi cum…

— Ca şi cum aş fi vrut să mă culc cu tine? Şi pentru asta ai trecut prin toate astea?

Era mai mult decât atât, dar Genista era prea confuză şi somnoroasă ca să se mai certe. O înfuriase calmul şi siguranța lui de sine.

— Nu vreau să mă căsătoresc cu tine, îi zisese ea.

— Dar ai făcut-o de dragul unui om care nu ți-a fost niciodată apropiat. Însă, te avertizez, Genista, nu vreau o a treia persoană în patul nostru. Fie ea şi fictivă. Suntem căsătoriți.

— M-ai rănit! îi spuse ea.

— Era inevitabil. Şi ăsta a fost prețul pentru prostia ta. Dacă mi-ai fi spus de la început că nu ai mai fost niciodată cu un bărbat…

— Ce ai fi făcut?

— Aş fi procedat altfel. Dar am crezut că ai la fel de multă experiență ca şi mine şi te-am dorit atât de mult încât nu m-am gândit să fac lucrurile uşoare pentru tine.

Obrajii îi ardeau de ruşine şi Genista era recunoscătoare că în cameră era întuneric şi Luke n-o putea vedea.

— Dormi, spuse Luke, dintr-o dată. Vorbim mâine dimineață.

Spre uimirea ei chiar adormi şi avu un somn profund,

iar când se trezi era devreme. Simțea că o mână grea o apasă peste talie şi îşi aminti de seara care tocmai trecuse.

Luke stătea întins lângă ea şi dormea profund. În somn, părea mai tânăr, avea o tentă de rozaliu în obraji şi un zâmbet pe buze. Genista voia să-l atingă, să afle mai multe despre acest om, alături de care trăise atâtea lucruri intime. Dar nu putea face asta. Nu avea putere şi poate că ce ar fi descoperit nu i-ar fi plăcut.

Dădu cearşaful la o parte şi se strecură jos din pat. Se hotărâse să facă un dus rapid şi apoi să plece din hotel. Acum, Luke nu-i mai putea spune nimic Elainei. Ce avea să-i spună?

Merse în baie şi dădu drumul la apă. Un dus o va ajuta să-şi revină şi să uite de noaptea trecută. Era prea ocupată să se săpunească şi nu auzi uşa închizându-se.

— Încerci să ştergi de pe piele urmele lăsate de mine? o întrebă Luke, sorbind-o din priviri.

— Voiam doar să fac un dus, zise fata, intrând în panică. Prosopul ei era departe şi voia să aibă curajul de a trage perdeaua ca să se acopere. Luke îi studia corpul cu atenție mărită.

— Voiai să te simți „curată" când aveai să mă părăsești? Asta intenționai să faci? N-o să faci niciun pas fără mine, Genista. Ți-am mai spus treaba asta. Nimeni nu-şi bate joc de mine. Nu vreau ca lumea să râdă de mine că soția m-a părăsit după prima noapte. Dacă ma părăsești, o să-i spun Elainei că tu şi Bob aveți o aventură. Oh, ştiu că nu e adevărat, dar ea nu are cum să ştie treaba asta, altfel n-ai fi acceptat să te măriți cu mine, nu-i aşa? Nu ştiu de ce te temi atât să nu le strici lor căsnicia, dar dacă asta te ține lângă mine, atunci aşa voi proceda, să ştii.

— Dar nu putem trăi împreună!

— De ce nu? Pentru că te-am rănit? Pentru că ți-am luat virginitatea? Poate că acum e momentul potrivit să îți arăt că a face dragoste nu înseamnă doar durere.

Şi spre oroarea fetei, se apropie de ea, cu siguranță de sine şi cu un zâmbet viclean pe buze…

Genista căzu într-un somn profund, şi când se trezi, avea obrajii umezi de lacrimi. Luke stătea pe un scaun, lângă fereastră.

— Plângi de obicei când dormi? o întrebă el.

— Nu ştiu, veni răspunsul ei sincer. Faptul că el era îmbrăcat şi ea nu, o făcea să se simtă în dezavantaj. Părea furios şi fata habar n-avea de ce.

— Oh, pentru numele lui Dumnezeu! Nu te mai uita aşa la mine! Visează-l pe Bob dacă vrei, dar nu mă mai privi aşa. Te avertizez însă, dacă te vei gândi vreodată la el cât eşti în brațele mele, o să regreți. Lăsă ziarul la o parte. Ies să mă plimb. O să fiu aici pentru prânz. Adu-ți aminte că suntem căsătoriți, cât spun eu.

Când plecă, Genista izbucni în lacrimi. Plânse chiar mai mult decât atunci când primise vestea despre moartea părinților. Şi nu din cauza lui Bob, ci din cauza a toate prin câte trecuse şi pentru că ajunsese să fie atât de slabă încât să-i răspundă avansurilor unui bărbat necunoscut şi chiar să-l incite să continue. Trebuia să recunoască, îl iubea. Altfel nu ar fi simțit aşa ceva pentru el. O trecu un fior. Nu avea să-i dea satisfacția de a-şi da seama că-l iubeşte. Spera să se întâmple o minune şi să se plictisească repede de ea. N-ar fi suportat să rămână lângă un bărbat care o dorea doar pentru trupul ei. Ea îl iubea cu adevărat. Ce bine ar fi fost să-şi fi dat seama de asta înainte de a se căsători. Probabil că ar fi făcut ceva ca să mai amâne nunta. Dar acum era prea târziu. Era soția lui şi acum

chiar şi-ar fi dorit să aibă experiență cu bărbații. Poate şi-ar fi dat seama cum să-l țină lângă ea. Dar era imposibil să se întâmple una ca asta. El simțea doar dorință sexuală şi asta nu era baza pentru o căsnicie. Dorința pierea în cele din urmă şi Genista avea să rămână fără nimic. Cu o inimă zdrobită.

Capitolul 6

Dimineața trecu cu greu. Dacă ar fi fost singură, Genista ar fi făcut o plimbare pe lacul de lângă hotel, s-ar fi bucurat de privelişte şi s-ar fi odihnit. Dar nu era singură. Stătea la fereastră şi privea absentă spre dealurile împădurite din apropiere. Nu avea niciun semn de la Luke.

Oare unde plecase când a ieşit din cameră?

Se întoarse în cele din urmă cu puțin înainte de ora prânzului.

În restaurant, în timp ce mâncau în linişte, întrebă:

— Am decis că ar fi bine să ne întoarcem la Londra, zise el, când îşi beau cafeaua.

Genistei i se păru că se schimbase ceva la el în timpul acestei plimbări. Acum o privea ca pe o străină, şi vorbea foarte calculat. Zâmbi.

— Nu era asta intenția mea, dar mi-am dat seama că e cel mai bun lucru.

Genista merse să împacheteze şi îl lăsă pe Luke să plătească nota.

Închise valiza ei şi se apucă să împacheteze lucrurile pentru el, întrebându-se dacă asta trebuia să facă de acum încolo, să-şi servească soțul. Dar chiar atunci intră şi Luke care o rugă să se dea la o parte şi care îşi scoase lucrurile

din şifonier şi le aşează în bagaj. Probabil că era obişnuit cu astfel de lucruri. Era până la urmă un om de afaceri. Cine ştie cât de multe călătorii făcuse până acum? Şi câte femei luase cu el? Nu se putu abține Genista să se întrebe. Simți cum o străbate un fior de gelozie. Era un lucru la care era cel mai bine să nu se gândească. Dar nu putea. Oare câte astfel de femei iubise? Sau poate că fusese doar una pe care o iubise: Verity. Cea care preferase să fie amanta unui om bogat decât soția unuia obişnuit.

— Eşti gata? Fata încuviință vag şi îl urmă afară din cameră.

După-amiaza au ajuns la Londra. Pe tot parcursul drumului, Luke n-a spus nimic despre viitoarea lor viață comună şi nici Genista n-a întrebat nimic.

— Vreau să trecem pe la birou, zise el. Trebuie să iau nişte acte de acolo.

Toate erau aşa cum le lăsase, dar parcă nimic nu mai era la fel, gândi Genista. Majoritatea angajaților erau deja plecați. Când intrară, Bob îi întâmpină cu un zâmbet.

— Cum a fost? Nu mă aşteptam să vă întoarceți aşa de repede.

Jilly apăru în birou şi le zâmbi celor doi. Luke merse cu ea să caute un dosar şi Genista avu timp să-l întrebe pe Bob de soția lui.

— Trebuie să sufere o intervenție serioasă, zise el. Chirurgul vrea să se asigure că îndepărtează tot țesutul bolnav. Părea aproape să izbucnească în lacrimi, iar Genista puse o mână pe umărul lui, în semn de încurajare.

— În zilele astea, doctorii fac lucruri minunate, nu-ți face griji, îi zise ea.

Bărbatul zâmbi uşor.

— Nu de operație mi-e mie teamă, ci de ce se va

întâmpla după. A trebuit să-mi dau consimțământul pentru intervenție. Înainte s-o fac, Elaine m-a implorat să nu-i las să-i îndepărteze… nimic, dar chirurgul mi-a spus că dacă nu o face s-ar putea să moară. Oh, Doamne, Genista, bărbatul îşi acoperi fața cu mâinile şi fata puse obrazul pe capul lui.

— Ai făcut ceea ce trebuia, zise ea. Sunt sigură de asta. Va fi un şoc pentru ea perioada de recuperare, dar când îşi va da seama că tu o iubeşti oricum, o să-şi revină.

— Bineînțeles că o iubesc. Dragostea nu e ceva care să se stingă aşa, dintr-o dată.

— I-ai spus lui Bob veştile bune?

Niciunul dintre ei nu-l auzise pe Luke apropiindu-se. Genista îl privi, speriată de fața lui furioasă. Cât de mult o ura! Dorise o femeie cu care să-şi satisfacă poftele şi dăduse peste o virgină fără experiență. Probabil că-l durea foarte mult să descopere adevărul.

— Ce veşti? întrebă Jilly curioasă. Să nu-mi spui că ai reuşit s-o convingi pe Genista să renunțe la războiul ăsta pe care-l poartă împotriva sexului tare.

— Sper că da, altfel nu va rezista mult căsătoria noastră.

— Căsătorie? întrebară Bob şi Jilly la unison. Eşti căsătorită? Oh, Genista, cum ai putut face asta fără să mă anunți? se tângui Jilly. Vreau să ştiu totul: ce ai purtat, când v-ați hotărât. Totul! Oh, ce vicleană eşti! Îmi tot spuneai că nu poți să-l suferi pe Luke şi când colo… Ştii că aproape mă convinsese că nu crede că simți ceva pentru ea? îi zise fata lui Luke. Dar eu mi-am dat seama că te-ai îndrăgostit de ea din prima clipă când ai zărit-o.

— Ce ochi buni ai!

Oare ea era singura care îşi dădea seama de sarcasmul din vocea lui? se întrebă Genista. Bob îi felicită şi el, dar se

vedea clar că e cu mintea în altă parte. Bietul de el. Probabil că suferea foarte mult. Dacă ar fi putut să-l ajute cu ceva…

— Vei renunța la slujbă, nu-i aşa? întrebă Jilly. Luke are un apartament în Londra? Un apartament e bun, dar o casă ar fi mai potrivită pentru copii, comentă fata.

— Cred că mergi cam departe, zise Luke. Dar eu nu locuiesc în Londra. Am o casă la cincizeci de kilometri de la ieşirea din oraş. E o casă la țară şi e o plăcere imensă să te îndrepți spre ea după o zi aglomerată la birou.

— Şi acum va fi şi mai plăcut dacă va trebui să ajungi acasă la Genista. Mereu ți-a plăcut la țară, nu-i aşa, Gen? E o fată care caută liniștea, comentă Jilly, dar cred că deja ştii asta.

— Nu am avut mult timp să vorbim despre noi, zise Luke. Am avut alte treburi mai urgente.

Jilly râse când Genista se îmbujoră.

— Ei bine, eu cred că e un lucru minunat. Singurul meu regret e că n-am avut o invitație la nuntă.

— A fost o ceremonie simplă, spuse ea. Naşul de botez al lui Luke ne-a cununat într-o bisericuță de provincie.

— Ce ai purtat? întrebă Jilly. Vreau să ştiu toate detaliile.

— Un costum vernil, din mătase, veni răspunsul lui Luke. O luă în brațe şi, cu ochii la ea, adăugă. Şi arăta foarte drăguț îmbrăcată aşa.

Bineînțeles, făcuse acest gest ca să salveze aparențele, dar chiar şi aşa, inima fetei începuse să bată nebuneşte înainte să-şi dea seama că de fapt nu are nicio semnificație.

— Mătase verde? Oh, nu e acel costum pe care l-ai cumpărat acum o lună? Cel pe care voiai să-l porți la

botez?

Genista îi simțea privirea pătrunzătoare a lui Luke.

Dar nu avea de ce să se supere că nu-i folosise cecul. Până la urmă, îi spusese că nu vrea să poarte haine plătite de alt bărbat, şi nici ea nu dorea asta, aşa că de ce să fie nervos?

— Eşti foarte tăcut, Bob.

Genista simți că Luke vrea să-l provoace.

— Oh, nu mă băgați în seamă. Probabil e din cauza vârstei. Genista ştie cât țin la ea şi că-i doresc numai fericire, dar nu pot să nu mă gândesc la cât de repede îi voi găsi o înlocuitoare.

— Mă tem că va trebui s-o faci, fie că-ți place, fie că nu, zise bărbatul. Genista va avea destule de făcut în casa noastră şi niciun bărbat proaspăt căsătorit nu îşi vrea soția obosită seara.

Genista se îmbujoră din nou şi Jilly îi şopti:

— Norocoaso! Ce n-aş da să fiu eu cea care-l aşteaptă pe Luke în fiecare seară!

După asta plecară repede. În maşină merseră în linişte. Părăsiră Londra şi au luat-o pe un drum de țară. Luke era foarte concentrat la condus. Dăduse drumul la muzica şi se părea ca îi trecuse furia pe care o simțise în birou. Părea chiar complet relaxat. Doar Genista era tensionată şi simțea că nu mai rezistă mult din cauza durerii de cap care o chinuia de ceva timp. Îl privi pe bărbatul de lângă ea. Era atât de frumos şi, cu toate că doar câțiva centimetri îi despărțeau, părea la kilometrii distanță de ea.

— Ce s-a întâmplat? De ce mă studiezi atâta? întrebă el.

Tânăra, surprinsă de întrebarea lui, întoarse repede capul în altă parte şi nu spuse nimic. Conduse în continuare în tăcere. La un moment dat, se apropiară de o

casă foarte frumoasă şi liniştită. Ce bine se potrivea cu starea ei de spirit! Oare cui aparţinea? După aspect probabil că vreunei familii înstărite… Dar Luke trase maşina în faţa porţilor care se deschiseră automat.

Genista îl privi uimită.

— Asta e casa ta?

— Doar nu te duc în casa altcuiva!

— Dar… dar e frumoasă!

— La ce te aşteptai? La un castel bântuit? Am văzut casa asta acum douăzeci de ani, când eram elev, zise el. Mi-a plăcut atât de mult încât mi-am jurat că într-o zi va fi a mea. Cred că a fost un caz de dragoste la prima vedere.

— Mă mir că tu crezi în asemenea lucruri.

— Asta pentru că nu mă cunoşti, aşa e? Dragostea nu e un sentiment care să apară conform unui plan. Sunt sigur că ştii cum te acaparează şi te învăluie. Probabil că ai trăit şi tu o astfel de experienţă, nu-i aşa?

Genista nu răspunse nimic. Ştia că nu-l interesează viaţa ei. Probabil că pusese întrebarea de formă.

Casa era în întuneric total.

— Cineva vine să facă curăţenie în fiecare dimineaţă şi uneori, când stau acasă îmi pregăteşti şi ceva de mâncare, dar nu-mi place să am ajutoare. Prefer intimitatea, zise Luke.

Intrară în hol şi bărbatul aprinse lumina. Genista rămase plăcut impresionată de coloritul luminos al pereţilor şi de florile prezente în fiecare colţ al camerei.

— Sufrageria e pe aici, zise el. Am şi o bibliotecă în casă. Îmi place foarte mult să citesc. Am lăsat instrucţiuni pentru o masă frugală. Probabil că e în frigider. Mă duc să aduc bagajele.

Genista era în bibliotecă, examinând câteva cărţi, când

se întoarse bărbatul.

Camera era mobilată mai mult pentru confort decât pentru lux, iar Genista se simți imediat ca acasă.

— Cred că o să te simți foarte bine aici, zise Luke.

— Obişnuieşti să lucrezi acasă?

— Nu, aici doar mă relaxez. De acum încolo o să o fac cu tine, dar asta nu înseamnă că trebuie să munceşti ca să îți menții statutul aici, dacă asta voiai să mă întrebi.

Merse la bar şi turnă băutură în două pahare.

— Whisky – zise el. Bea-l, o să-ți facă bine. Eşti cam palidă. După câteva momente, timp în care o privi cu atenție, zise: o să-ți fac o alocație pe care s-o primeşti lunar. Vei avea nevoie de bani pentru…

— Nu am nevoie de banii tăi! Genista puse paharul neatins pe masă. Am destui!

— Dar fără îndoială îi vei accepta şi pe ai mei. Ai distrus cecul pe care ți l-am lăsat, probabil din cauza mândriei de a folosi banii mei. Ei bine, şi eu am mândria mea, Gensita. Şi atâta timp cât eşti soția mea, eu o să te întrețin. Ne-am înțeles?

Tânăra dori să îl contrazică, dar ceva în privirea lui îi spuse că e mai bine să n-o facă.

— Presupun că îmi pot păstra maşina, nu?

— Şi ce ai face dacă aş spune „nu”? Crezi că te-aş ține aici prizonieră? Nu o să te contaminez cu prezența mea, Genista.

— Deja ai făcut-o!

— La naiba! N-o să mă laşi să uit, nu? Ce ar trebui să fac? Să fiu pedepsit pentru tot restul vieții pentru că ți-am luat virginitatea? Ce urăşti cel mai mult, Genista? Că nu a fost Bob cel care a făcut-o? Sau că în ciuda acestui fapt ți-a plăcut?

— Eşti dezgustător!

— Dezgustător sau nu, sunt soțul tău.

Când uşa se trânti în urma lui, fata se prăbuşi pe un scaun.

Auzi zgomotul de motor, dar abia după câteva minute îşi dădu seama ca Luke o lăsase singura în noua lor casa. Aşteptă o jumătate de oră să se întoarcă şi, când văzu că n-o face, se ridică şi începu să exploreze interiorul.

Camera de zi era foarte frumos decorată cu mobilă de culoarea abanosului, iar pereții, vopsiți în tente de vernil te făceau să te gândeşti mereu la primăvară. Era o casă pentru o familie, îşi zise Genista. Ce frumos va arăta când vor fi şi copii care s-o însufleţească!

Copii! Dar unde îi zbura gândul? Luke nu va avea niciodată o familie cu ea. Va alege altă femeie pentru asta. Ea era doar pasageră prin viața lui.

Merse prin celelalte camere mai puțin entuziasmată. Bucătăria era complet mobilată şi pe masă era un bilet în care scria că o salată şi un pui fript îi aşteptau în frigider.

Tinerei nu-i era foame. Tresări când auzi zgomotul motorului, dar nu era Luke, ci o maşină care trecea pe stradă.

Frântă de oboseală, se întoarse din nou în sufragerie şi, cu lumina aprinsă, închise ochii. Trecu ceva timp până ce un zgomot o trezi. Se auziră pasi şi uşa se deschise, uşor.

— Oh, Doamne! Cine putea fi? Unde era Luke?

Dar el era cel care intra acum în casă. O privi şi spuse îngâmfat:

— Mă aştepți ca o soție loială? Genista îşi dădu seama că băuse. Sau poate ți-era urât să stai fără mine în pat? Dimineață mă doreai foarte mult. Aşa s-a întâmplat şi acum? Nu mai încerca să negi adevărul. Oh, dar stai

liniştită. În seara asta nu se va întâmpla nimic. Sunt prea ameţit de alcool. Făcu parcă un efort să continue: eşti surprinsă? Mă urăşti, nu-i aşa? Mă urăşti pentru că ţi-am luat virginitatea şi nici măcar n-ai avut puterea să recunoşti că ţi-a plăcut. De aceea mă pedepseşti acum, nu? Mă pedepseşti pentru asta! Mă urăşti!

— Spune-mi doar care e camera mea, zise ea. Ştia că nu e bine să se certe cu el în asemenea condiţii.

— Alege-o pe care vrei. Ai putea chiar s-o împarţi pe-a mea, dar bănuiesc că nu vrei asta, Genista, nu-i aşa? Cine ştie? Poate chiar te vei transforma într-o soţie iubitoare. Dar sunt slabe şansele să se întâmple una ca asta, nu? Oh, ce fraieră eşti! Iubeşti un bărbat care nu te vrea!

— Da, spuse Genista privindu-l direct în ochi.

Până la urmă, ăsta era adevărul, dar bărbatul pe care-l iubea nu era Bob, ci chiar el, Luke.

O lăsă să plece fără alte comentarii. Valiza era prea grea ca s-o care singură până sus. Aşa că scoase din ea un halat de mătase şi urcă în cameră. Prima era cea a lui Luke, iar ea o alese pe cea din capătul holului. Era o cameră de oaspeţi, frumos aranjată, cu baie proprie. Făcu un duş şi se vârî în pat.

Nu credea că va adormi, dar până la urmă o făcu. Dimineaţa, o trezi telefonul care sună undeva, în casă. Cineva probabil că răspunsese la el, pentru că nu sunase decât de două ori.

Privi în jur. Soarele strălucea afară şi fata coborî din pat şi dădu la o parte draperiile.

Se auzi o bătaie în uşă, şi Luke intră.

— Genista, mi-a telefonat sora mea, spuse el fără altă introducere. A auzit de nunta noastră de la Amy şi vine spre noi. Era deja îmbrăcat de plecare. Va ajunge aici,

după-amiază. Vrea să avem grijă de Lucy. Când o s-o vezi, probabil o să-mi dai dreptate că trebuie s-o ajutăm. Philip a luat din nou legătura cu ea. O vrea înapoi.

Genista ghici imediat la ce se gândeşte. Nu era căsătorit nici de două zile şi femeia pe care o iubea era acum liberă.

— Marina nu e sigură de felul în care va primi Lucy vestea. I-am spus să nu-i umple capul cu prostii despre tatăl ei. Acum îi e frică să nu-l respingă. Situaţia dintre ei e încă încordată, dar crede că ea şi Philip au nevoie de puțin timp singuri.

— Presupun că are dreptate, zise Genista, gândindu-se că este incapabilă să se descurce cu o adolescentă cu probleme emoționale.

— Marina o va aduce pe fată aici. E un copil bun, dar foarte sensibil. Nu vreau să îşi facă vreo părere că nu există căsnicii fericite.

— Şi ce sugerezi?

— Că pe durata şederii lui Lucy, vom împărți camera mea. Ți-am pus valiza acolo. Poți despacheta cât pregătesc micul dejun. Vreau să înțelegi că trebuie să faci asta nu de dragul meu, ci pentru ea. Îşi venera tatăl şi i-a venit foarte greu când a plecat.

Genista înghiți cu greu, şi îi veni o idee.

— Bine, dar cu o condiție. Cât stă Lucy aici, mă voi purta ca o soție fericită şi îndrăgostită, dar imediat cum pleacă, vreau să începi procedurile de divorț. M-ai şantajat să accept această căsnicie, iar acum te şantajez eu ca să scap de ea.

— Înțeleg, zise el. Deci aşa rămâne. Îi datorez asta Marinei. Până la urmă, eu i-am prezentat-o pe Verity lui Philip.

Verity care acum era liberă. Nici nu se mira că Luke nu

ridica pretenții.

— Bine, dar dacă mă înşeli, Genista, aranjamentul nostru cade.

— Merg să despachetez, zise tânăra, fără să mai ia în seamă vorbele lui.

Puțin după ora patru, maşina Marinei parcă în fața casei. Genista ar fi recunoscut-o oriunde pe sora lui Luke. Semănau foarte bine. Iar fata ei era atât de delicată şi părea atât de vulnerabilă, încât Genistei îi păru rău pentru ea. Oare Marina îi spusese de întoarcerea tatălui ei?

— Luke, răule, cum de te-ai putut căsători fără mine? Îți dai seama că i-ai furat lui Lucy ocazia unică de a fi domnişoară de onoare?

Bărbatul o privi pe femeie, dar i se adresă mai mult nepoatei:

— Ba nu i-ar fi plăcut deloc. Ce faci, puştoaico? Cum merge şcoala?

— Îngrozitor, răspunse fata.

Pentru Genista era clar că între nepoată şi unchi exista o relație care nu exista între mamă şi fiică.

— Dar e gata să petreacă vacanța cu tine, spuse repede Marina. Apoi către Genista. Lucy obişnuieşte să petreacă mult timp cu el. E atât de convenabil. Mai bine ar face şcoala aici, oricum pierde o zi pe drum, până în Franța.

Genista zâmbi, dar gândi că nu e tocmai o atitudine potrivită pentru o mamă.

— Nu pot sta mult, Luke, zise femeia, parcă prea repede, aşteptându-se poate ca fratele ei să protesteze. Lucy, fugi sus să despachetezi. Vreau să vorbesc cu unchiul tău. O să plec imediat după cină.

— E o adolescentă, nu un copil, Marina, zise Luke când fata plecă din cameră. Nu-i mai spune mereu ce să facă. I-

ai spus despre Philip?

— Am vrut, dar n-am avut ocazia.

— Şi până când pleci, nici n-o să ai ocazia, nu-i aşa?

— Oh, Luke, va veni mult mai bine din partea ta. Eu… pur şi simplu nu mă pricep. StiL.nervii mei…

— N-ar fi trebuit să-i umpli capul cu tot felul de tâmpenii, Marina. Eşti o proastă!

— Vai, în ce fel vorbeşti cu sora ta! Nu te rog mereu să mă ajuți, Luke. Până la urmă, pentru tine e o bagatelă.

— Aşa crezi? Ne laşi o adolescentă pe cap la începutul lunii noastre de miere şi te aştepți ca noi să-i spunem că părinții ei care nu şi-au mai vorbit de patru ani, se împacă din senin? Asta e o bagatelă? Mă întreb dacă Philip e pregătit pentru ce-l aşteaptă.

— E un lucru urât ce spui, zise femeia cu ochii în lacrimi. Mă duc în cameră mea.

— Nu trebuie să te uiți la mine de parcă aş fi luat pâinea unui copil înfometat, îi zise el Genistei, după plecarea surorii sale. Marina plânge de câte ori crede că poate scăpa cu ajutorul lacrimilor.

— Dar e sora ta, îi zise tânăra, cu blândețe.

— Aşa e şi pentru că o cunosc prea bine, niciodată nu am reuşit să-l urăsc pe Philip. Bietul băiat!

— Probabil că o iubeşte de se întoarce la ea. O să-i spui lui Lucy?

— Cred că n-am încotro. Dacă nu o fac eu, probabil că nici Marina nu-i va spune şi va lăsa lucrurile să decurgă de la sine. Sora mea a fost foarte răsfățată de părinții noştri şi de aceea se aşteaptă ca alții să facă lucrurile în locul ei. Sper că Philip ştie ce face.

Mai târziu, în camera ei şi a lui Luke, Genista auzi o bătaie în uşă.

— Sunt Marina. Pot intra?

Când îi deschise, păru dezamăgită. Sperase să fie Luke.

— Îmi pare rău, credeam că e Luke. Unde e? E jos?

— E în bibliotecă. Voiai să vorbeşti cu el?

— Nu şi dacă e în aceeaşi stare ca mai devreme. Uneori cred că uită că sunt cu cinci ani mai în vârstă decât el. A lăsat succesul în afaceri să i se urce la cap. Şi toată prostia asta cum că sunteți în luna de miere… pufni femeia. O privi pe Genista. Draga mea, să recunoaştem, Luke nu e călugăr şi asta se poate spune doar din escapada pe care a avut-o cu scorpia aia de Verity. Probabil că l-ar fi buzunărit de fiecare bănuț… A iubit-o, prostul. Oricum, ce-ți ziceam? A, despre luna voastră de miere. Luke nu e deloc un bărbat care să respecte tradiția, aşa că în zilele noastre…

— Toată lumea trăieşte în afara căsătoriei, nu-i aşa? interveni Luke care atunci intrase în cameră. Te înşeli, surioară dacă ai părerea asta. Nu o cunoşteam de mult timp pe Genista ca să se întâmple asta, chiar dacă ar fi dorit ea. De fapt, soția mea a fost virgină, dacă vrei să ştii.

— Virgină? fu Marina uimită. Dar cred că ar fi trebuit să-mi dau seama. Fratele meu are întotdeauna parte de tot ce-i mai bun. Verity nu mai are ce căuta în viața ta, nu-i aşa?

— Te rog, Marina, o faci pe Genista să se simtă prost. M-am căsătorit din dragoste şi nu din alt motiv.

Ce actor bun era! gândi Genista, în timp ce Marina se holba la el, tăcută.

— Şi acum, dacă ne laşi, ne vom schimba pentru cină, după care vom stabili ce e bine să-i spunem lui Lucy şi ce nu.

După ce Marina plecă, Genista inventă o scuză ca să

meargă la bucătărie.

— Fugi? De cine? De mine sau de tine? întrebă el.

Fata nu spuse nimic, doar ieşi pe uşă. În sufragerie, o întâlni pe Lucy, care se schimbase într-o rochie drăguță.

— Îmi pare rău că mama m-a lăsat pe capul vostru, spuse ea, frângându-şi mâinile.

— Oh, nu vorbi prostii. Lui Luke îi place să te aibă aici. Ştiu eu.

Fata îi zâmbi recunoscătoare.

— Mama e o figură, uneori. Pur şi simplu nu gândeşte. Ştiu totul despre faptul că ea şi tata se împacă. El mi-a scris tot timpul ăsta, deşi eu nu i-am spus ei nimic. Şi nu era chiar un lucru de neloialitate. Pur şi simplu, dacă i-aş fi spus, ar fi devenit isterică. Voiam chiar să-i spun şi unchiului despre asta, dar din moment ce tata a plecat cu Verity…

— Sunt sigură că ar fi înțeles, zise Genista. Îi părea rău pentru acest copil inocent care a trebui să-şi ascundă dragostea pentru tată pentru a nu-şi răni mama. E dreptul tău să-ți pese de ambii părinți. Trebuie să-ți pară bine atunci de cum s-au aranjat lucrurile.

— Aş vrea să mă bucur, dar mi-e teamă s-o fac, pentru că s-ar putea despărți din nou. Vezi tu… mama e atât de… maleabilă, iar tata face mereu ce vrea cu ea. De aceea cred că a plecat cu Verity. Ştiu că nu e bine să spun asta, dar e posibil ca prin ea să se fi descoperit pe sine. Însă femeia aceea nu e un om de calitate. Credea că tata are mai mulți bani decât Luke şi atunci l-a sedus. Ştiai că ea şi Luke au fost logodiți, nu-i aşa?

— Oh, da, ştiam despre asta. Dar uite ce e, eu îți sugerez să-l aştepți pe Luke să coboare ca să vorbeşti cu el. Cred că putem amâna cina cu câteva minute. Se va simți uşurat

ştiind că tu eşti la curent cu noutățile.

— Mama avea de gând să mă lase aici pentru ca el să-mi spună, nu-i aşa? Bietul unchi!

Lucy făcu întocmai cum îi sugerase Genista şi, după câteva clipe de discuție cu el, se întoarse zâmbitoare de mână cu acesta şi mâncară liniştiți.

— Draga mea, ai mare grijă cu Verity, îi şoptise Marina Genistei când o conduceau cu toții la maşină. Ştiu că Luke e îndrăgostit de tine, dar Verity e o femeie foarte hotărâtă şi foarte frumoasă.

Îndrăgostită de ea! pufni tânăra femeie. Dacă ar şti adevărul! O trecu un fior şi tresări.

— Mai bine intri în casă, spuse Luke. Să nu răceşti. Eu am câte ceva de făcut, aşa că o să te las cu Lucy să vă mai cunoaşteți. Zilele astea, i-am promis lui Lucy că poate merge la cumpărături. Asta vă va mai da o ocupație.

— Oh, ce drăguț din partea ta, zise Genista. Aşa procedezi mereu când vrei să satisfaci o femeie, îi cumperi lucruri?

Bărbatul se întoarse cu spatele la ea şi spuse.

— Ce ziceți de un joc de scrabble?

O privi pe Genista şi aceasta, ştiind ce ar trebui să zică adăugă:

— Oh, sigur, mi-ar face mare plăcere. Ce zici, Lucy?

Nu din cauza a ceea ce-i promisese lui Luke avea să se prefacă că e o soție fericită, ci din cauza a ceea ce se întâmpla cu Lucy. Măcar ea să aibă impresia că unchiul ei are o căsnicie împlinită.

Capitolul 7

Genista deschise încet ochii. Era deja dimineață. Se uită

la ceas. Opt şi jumătate. Ce mult dormise! Luke nu era lângă ea. Probabil că se dăduse jos mai devreme. Ştia că dormiseră împreună după aspectul aşternuturilor şi al pernei.

Nu ştia cum se va descurca în toată perioada asta cu Lucy. Era un copil foarte inteligent. Cum s-o mintă atâta timp că avea o căsnicie fericită?

Încercă să se dea jos din pat, nebăgând de seamă senzația de greață care pusese stăpânire pe ea. Masa de seara trecută fusese consistentă şi tânăra mâncase mult prea mult. Dar era de înțeles fiindcă în zilele trecute abia de se atinsese de mâncare.

Până ajunse la baie, greața îi trecu şi apăru în schimb o stare de moleşeala şi de somn. O trecu un fior. O boală acum nu o ajuta cu nimic. Probabil că Luke ar fi crezut că se folosește de simptome ca să nu îndeplinească instrucțiunile.

Când intră în bucătărie, Lucy tocmai îşi turna o ceaşcă de cafea. Era îmbrăcată în pantaloni scurți şi tricou şi părea chiar mai tânără decât arătase cu o seara în urma.

— Bună, tocmai veneam să-ți aduc un suc. Luke mi-a spus să nu te trezesc prea devreme şi să-ți spun că el a trebuit să plece la birou, dar că se întoarce pe la cinci.

Genista se aşează pe un scaun şi acceptă ceaşca de cafea de la Lucy. Măcar pentru o zi nu va trebui să suporte prezența şi indicațiile stricte ale lui Luke!

— M-am gândit să călăresc în dimineața asta. E o fermă în josul străzii noastre. Ți-ar plăcea să vii cu mine?

— Da, dar nu sunt o călăreață bună. De fapt, n-am mai urcat pe un cal din adolescență. Mi-ar plăcea să văd grădinile care înconjoară casa. Par foarte frumoase de la fereastră.

— Aşa e. Dar ce zici de un compromis? Mergem de dimineaţă la călărie, apoi venim şi mâncăm de prânz şi după-amiază mergem să vedem grădinile.

Lucy nu puse nicio întrebare în legătură cu faptul că Genista nu-şi cunoştea casa. Părea mai fericită în dimineaţa aceea şi, în timp ce Genista strângea masa şi îi lăsa un bilet doamnei Meadows, Lucy merse să se schimbe.

Trecuse atât de mult de când Genista vizitase un sat, încât uitase chiar cât de bine era să meargă pe o potecă, în aerul proaspăt al dimineţii. Cerul era albastru-pal, soarele strălucea potolit şi în jur era numai verdeaţă.

— Mm, simţi aerul ăsta? E divin! spuse Lucy. Chiar urăsc şcoala! Mama a fost deşteaptă. Ar fi mers la Cambridge, dar l-a cunoscut pe tata şi a renunţat la studii. Pe mine mă tot bate la cap că ar trebui să am o carieră. Pur şi simplu nu crede că lucrurile care îi fac plăcere ei, pe mine nu mă atrag deloc.

Genista era de părere că dorinţele fetei se vor schimba cu trecerea anilor. Aşa se întâmplase şi cu ea. Ajunsese să facă lucruri la care nu s-ar fi gândit când era adolescentă.

Grajdurile erau puţin mai departe de casa lor, iar când ajunseră, o fată le spuse că momentan toţi caii erau luaţi, dar dacă mai aşteptau un sfert de oră, cu siguranţă domnul Lawson le va face rost de o pereche.

Genista se aşezase pe o băncuţă şi privea ţarcul unde erau antrenaţi caii, în timp ce Lucy sporovăia veselă cu fata de la grajduri. Nici nu realizase cât de stresată fusese în această perioadă. Iar acum parcă resimţea oboseala. Abia îşi stăpâni un căscat. Doamne! Putea să adoarmă acolo! închise puţin ochii şi aproape că aţipi când auzi o voce lângă ea:

— Frumoasa adormită, cred că e numele tău, nu? Ce păcat că te-ai trezit! Voiam să te trezesc aşa cum scrie în poveste.

De unde stătea ea, Genista trebui să îşi ridice capul pentru a-l zări pe bărbatul cu ten bronzat şi ochi albaştri care acum o privea amuzat. După cum arăta, trecea cu uşurință drept proprietarul fermei. Şi după cum o privea el pe ea, cu siguranță caii nu erau singurul lui interes. Avea în jur de douăzeci şi opt de ani şi era mult mai tânăr decât îşi închipuise Genista.

— Eu sunt Trevor Lawson. Mi-a spus Belinda că te interesează să închiriezi o pereche de armăsari.

— Da, aşa e, spuse ea, ridicându-se, conştientă de privirea lui pe sânii ei. Nepoata soțului meu a vrut să călărească şi am venit şi eu cu ea, deşi nu ma prea pricep.

— Soț? Deci eşti căsătorită? Oare era impresia ei sau bărbatul chiar avea o undă de regret în voce? Ei bine, dacă vrei să mă urmezi în birou, o să văd ce pot face. Am preluat afacerea asta de curând deşi am locuit în zonă de mai mulți ani, o informă el. Bărbatul începu să meargă uşor, şchiopătând puțin, deşi Genista nu observă. Am căpătat rana asta de la cursele de motociclete, zise el, bătându-se uşor peste picior. Am avut noroc că nu l-am pierdut de tot. Doctorul mi-a recomandat călăria ca terapie de refacere, şi locul ăsta mi-a plăcut atât de mult încât l-am cumpărat. Acum mi-a trecut frica de căzături, dar nu mai sunt pasionat de curse.

Deşi i se părea ciudat ca un străin să-i povestească atât de multe despre viața lui, Genista îi zâmbi.

— Locuieşti în apropiere?

— Da, zise ea, în timp ce completa formularul pe care acesta i-l dăduse. Trevor se uită la adresa trecută şi zise:

— Eşti căsătorită cu Luke?

Părea atât de surprins, încât Genista se îmbujoră de jenă.

— Oh, îmi pare rău, îşi ceru Trevor scuze imediat. Nu am vrut să sune aşa? Doar că îl cunosc foarte bine pe Luke şi niciodată nu mi-a pomenit de…

— S-au îndrăgostit şi s-au căsătorit imediat, zise Lucy apărând lângă ei. Cred că e foarte romantic.

— Ei bine, atunci cred că trebuie să vă dau nişte cai mai blânzi. Nu vreau ca Luke să spună că nu am avut grijă de voi. M-a ajutat mult să reuşesc să-mi iau locul ăsta, zise bărbatul când Lucy plecă cu Belinda să-şi aleagă calul. Mulți îl consideră un om dur. Poate faptul că e om de afaceri, îi dă o alură de necioplit. Dar Luke nu e deloc aşa. Cu mine, cel puțin, s-a purtat minunat. Şi singura condiție pe care mi-a pus-o pentru ajutorul oferit a fost să-i învăț pe copiii de la o școală speciala din zona sa călărească. Dar oricum, ăsta e un lucru minunat. Să-i vezi câta plăcere le face sa călărească, sa se simtă liberi…

Bărbatul vorbi despre munca lui în timp ce mângâia iapa blândă pe care o alesese pentru Genista. Tânăra, însă trebuia să se obișnuiască cu acest lucru nou pe care-l aflase despre Luke.

— Bineînțeles că lui Luke nu-i place să vorbească nimeni despre generozitatea lui, zise tânărul ajutând-o să urce pe cal. Dar bănuiesc că ştii asta deja. Are un caracter complex. Nu mi-ar plăcea să-i cunosc partea proastă. O privi pe tânăra urcată în sa. Se spune că apele line sapă adânc. Dar tu pari o fată care să se poată descurca cu orice îți oferă viața.

Oare aşa era? se-ntreba ea amuzată. Oare chiar avea nevoie de curaj ca să supraviețuiască alături de Luke?

Probabil că îi va trebui mai mult curaj în momentul în care va pleca de lângă el.

Era ora prânzului când cele două ajunseră acasă şi găsiră masa pregătită de doamna Meadows. Lucy chiar glumi cu ea, spunând că Trevor o plăcuse.

— Cred că se poartă aşa cu toate femeile, zise ea cu asprime.

— Mm, cred că Belinda e îndrăgostită de el, îi spuse Lucy. Îl priveşte cam la fel cum te priveşte pe tine unchiul Luke, cu un fel de foame.

Genista ar fi vrut să-i spună că existau mai multe feluri de foame, dar nu voi s-o deziluzioneze pe fată. În schimb, îi reaminti că îi promisese că îi va arăta grădina. Habar n-avea ce obişnuia Luke să facă seara. În bucătărie era un frigider imens, iar pentru Genista nu era o problemă să pregătească cina. Scoase carne congelată şi salată şi se gândi că o friptură cu salată, urmată de fructe proaspete era un meniu pe gustul tuturor.

Se plimbară mai întâi prin grădina din faţa casei, iar Genistei i se păru că ameţeşte şi se aşeză imediat pe o băncuţă. Ameţeala fu urmată de o greaţă pe care o simţise şi dimineaţă şi se întrebă dacă nu cumva mâncase ceva care nu-i priise.

Lucy o privi neliniştită câteva minute şi când o întrebă dacă vrea să se întoarcă acasă, fata dădu din cap în semn că nu.

Dacă mergea în camera ei, nu avea altceva de făcut decât să zacă acolo singură, gândindu-se cum ar fi fost dacă Luke ar fi ţinut puţin la ea. Ce bine ar fi fost dacă nu ar fi dorit-o pentru corpul ei, ci pentru ceea ce este. Dar probabil că deja se plictisise de ea. Nu o mai atinsese şi nu mai comentase nimic în legătură cu prima lor noapte. Dar

ar fi trebuit să se simtă uşurată că s-a întâmplat aşa, nu?

Încercă să alunge aceste gânduri şi o privi pe Lucy care îi arăta o barcă veche.

— Am vrut s-o încerc anul trecut, dar unchiul nu mi-a dat voie. Mi-a spus că mai întâi trebuie să curețe tot lacul pentru că e posibil să fie plin de nămol şi atunci barca s-ar scufunda imediat. Luke vrea să umple lacul cu crapi. Aceştia ajung atât de prietenoşi încât îi poți hrăni cu mâna.

— Ştiu, zise Genista amintindu-şi că făcuse acest lucru când fusese într-o vacanță în Italia.

— Crezi că părinții mei mai sunt încă împreună la ora asta? întrebă Lucy fără menajamente.

— Nu ştiu, Lucy. Viața nu oferă nicio garanție, deşi uneori e greu să accepți lucrul ăsta. Încearcă să crezi că țin destul de mult unul la altul încât să-şi mai acorde o şansă. Cred că sunt foarte curajoşi.

— Sau foarte proşti, adăugă Lucy gânditoare. Genista, cum ştii când dragostea e adevărată?

— E ceva ce nu-ți pot explica, Lucy. Mai întâi trebuie să faci diferența între „real" şi „pentru totdeauna". Când ne îndrăgostim, suntem siguri că sentimentul o să dureze pentru totdeauna, dar de multe ori nu e aşa. Asta nu înseamnă că am greşit cu ceva, sau că e vina cuiva anume. Viața şi oamenii nu pot rămâne la fel odată cu trecerea timpului. Lucrurile se schimbă mereu şi un lucru pe care toți îl acceptăm cu greu e acela că fericirea nu ține la nesfârşit.

— Dar ştiind asta, cum de avem curajul să ne încredințăm viețile în mâna cuiva?

Chiar aşa? Cum avem curajul ăsta, se întrebă Genista. Dar privind fata speriată din fața ei, o luă de mână şi zise:

— Foarte uşor. Nu ştiu cum să-ți explic exact, dar, când eram puțin mai mare decât tine, mi s-a întâmplat un lucru care m-a făcut să cred că niciodată nu voi mai iubi pe nimeni. Încercând să-i explice cât mai bine lui Lucy, nu auzi paşii uşori din spatele ei. Dar am făcut-o. Şi când iubeşti, eşti gata să rişti orice pentru a fi fericit. Aşteaptă şi o să vezi, zise ea. Dragostea adevărată te scapă de orice temere. Chiar şi de teama de a fi rănit sau de a face un lucru greşit. Când m-am îndrăgostit de… Un pas apăsat o făcu să tresară şi să se întoarcă. Luke stătea sprijinit de un copac şi era palid la față.

— Unchiule!

Fata flecări bucuroasă pe drumul spre casă, şi chiar îi spuse lui Luke că Trevor o plăcuse pe Genista.

Când ajunseră în casă, tânăra zise:

— Am pregătit nişte salată şi o să fac o friptură…

— Poți să faci ce doreşti. Eu iau masa în oraş.

Lucy se întrista, dar nu comentă nimic. Bărbatul urcă în dormitor, iar Genista nedorind să fie cu el, merse în bucătărie. Lucy voia să urmărească un serial la televizor, aşa că urcase în camera ei, să-l vadă.

În timp ce încerca să-şi facă de lucru la aragaz, Genista văzu când uşa de la bucătărie se deschise.

Luke intră îmbrăcat elegant, dar nu destul de elegant pentru o cină de afaceri. Sigur mergea într-un club, sau poate că la vreun restaurant. Dar cu cine? se întrebă Genista, cuprinsă de gelozie. Voia să-i adreseze o mulțime de cuvinte răutăcioase, dar nu reuşi să zică decât:

— Aşa crezi tu că o s-o convingi pe Lucy că suntem îndrăgostiți? Plecând şi lăsându-ne singure?

— Ar fi mult mai decepționată dacă as rămâne. La cât de mult as vrea să te strâng de gât, mai bine as pleca. Nu

te obosi să mă aştepţi.

Când maşina porni, telefonul sună şi Genista răspunse. O femeie cu o voce languroasă întrebă de Luke şi ea îi spuse că a plecat deja.

— Bine, credeam că o să mă lase să-l aştept. Ştie că nu-mi place să întârzie.

Tânăra nu-şi dădu seama când închise telefonul sau când pregăti masa. Avea în minte doar imaginea bărbatului iubit, cu o altă femeie, o femeie care ştia cu siguranță cum să-i facă pe plac. O femeie pe care o iubise cândva şi pe care poate o mai iubea încă…

— Genista! strigă Lucy. Te simți bine?

— Da, sigur, zise ea, cu toate că nu se simțea deloc aşa. Îi tremurau genunchii şi simțea nevoia să plângă.

— Mi se pare foarte urât din partea unchiului să lucreze şi în seara asta şi să ne lase singure.

— Probabil că era un lucru urgent, zise Genista. Sper că nu te superi, Lucy dacă o să merg devreme la culcare în seara asta. Mi-e cam somn, poate din cauza aerului.

— Mda, şi eu mă simt la fel.

După ce mâncară, merseră în camerele lor şi Genista îşi dădu seama că era mai târziu decât crezuse. Încercă să se relaxeze într-o baie fierbinte. După ce ieşi, se înfăşură într-un prosop şi începu să-şi usuce părul.

Camera lor era cea mai mare din casă. Avea ataşată o baie luxoasă şi confortabilă. Cel mai mult însă îi plăceau Genistei aşternuturile din bumbac sub care se vârî somnoroasă. Se gândi că în zilele următoare trebuia să meargă la Londra să îşi ia hainele şi maşina. Luke o grăbise să vină aici, şi avea cu ea doar hainele pregătite pentru Cumbria.

Adormise deja când auzi paşi în cameră. O trecu un

fior. Camera era cufundată în beznă.

— Luke?

— Cine crezi că e? Bob? Sau poate Trevor Lawson?

Era lipsită de apărare în starea în care se găsea el. Mai bine nu-l enerva.

— N-ai de gând să mă întrebi dacă mi-a plăcut seara?

Ea se ridică în şezut, nefiind conştientă că în lumina lunii trăsăturile ei se conturau delicat şi părul îi încadra faţa într-o cascadă roşcată.

— Nu credeam că grija de soţie face parte din înţelegerea noastră. Ce-ai vrea să te întreb? Cât de mult ţi-a plăcut să faci dragoste cu o altă femeie? Căsătoria cu mine a fost un preţ prea mare pe care l-ai plătit ca să-ţi satisfaci dorinţa, Luke, mai ales în condiţiile în care acum nu mă mai vrei.

— Ce te face să crezi asta? întrebă el uşor. Iar în ceea ce priveşte satisfacţia…

Se aşează pe pat, lângă ea. O dezveli şi o privi cu nesaţ. Era clar că nu-i pierise dorinţa pentru ea. Dar Genista nu avea de gând să-l primească în braţele ei după ce a fost cu altă femeie. În niciun caz. Simţi că i se face rău doar la gândul ăsta.

— Sunt obosită, Luke… zise fata, sperând ca această minciună să fie de-ajuns să îl îndepărteze de ea. Dar oare ea îi putea rezista? Oh, cât ar fi vrut să se arunce în braţele lui şi să capituleze în faţa sentimentelor care îi măcinau sufletul…

— Obosită? Nu poţi să găseşti o scuză mai bună?

— Bine, atunci nu te doresc, minţi Genista. Urăsc când mă atingi mi-aş dori să pleci şi să mă laşi în pace…

— Oh, aşa voi face, dar nu până nu o să mă implori să rămân cu tine.

După ce va trece noaptea asta o să-ți dorești să nu se fi terminat vreodată.

Începu s-o sărute cu pasiune, şi Genista ştiu că nu mai era mult până să se lase în voia lui.

A doua zi dimineață, Luke o privea cum doarme. Razele soarelui o treziră cu blândețe. Ce frumos era să-şi vadă bărbatul iubit la primele ore ale dimineții. Dar el nu era atât de bine dispus ca ea.

— Niciodată să nu-mi mai spui că nu mă dorești, îi spuse el. Noaptea trecută ai fost ca o leoaică. Poate ar fi trebuit să te filmez şi să-i arăt lui Bob ce femeie eşti de fapt.

Nimic nu se schimbase, îşi dădu seama Genista. Lacrimile îi înceţoşau privirea. Ce proastă fusese că i se dăruise.

Trebuia să împiedice cu orice preț ca acea noapte să se repete. I se dăruise din dragoste, iar el o folosise din nou doar pentru a-şi satisface poftele trupeşti.

Capitolul 8

Adormi şi când se trezi era singură. Fără bărbatul iubit aproape. Şi poate i-ar fi fost mai uşor să nu se gândească la noaptea care trecuse, dacă ştia că nu i-a făcut plăcere să facă dragoste cu el.

Ea şi Lucy merseră după-prânz la Londra. Genista o privea pe fată cu indulgență cum proba haine cu zâmbetul pe buze, deşi ştia că gândurile îi zboară tot la părinți.

Au băut un ceai la un local elegant, lucru care a încântat-o foarte mult pe adolescentă, după care au mers în apartamentul Genistei.

— Oau! Chiar te-ai căsătorit în grabă, zise Lucy

deschizând uşa de la şifonierul ei. Ce blană minunată! zise ea, privind jacheta de piele roşie cu guler de nurcă. Pe asta n-aş fi lăsat-o în urmă!

— Nu prea o folosesc în iunie.

Văzându-şi hainele de iarnă, agățate în dulap, se gândi că poate iarna următoare avea să se întoarcă în acest apartament: singură. Doar ea ştia cât de mult îşi dăruise din sufletul ei lui Luke. Dar parcă bărbatul nu voia să vadă sau să o accepte.

Prăjitura cu frişcă pe care o mâncase la ceai se pare că nu-i picase bine la stomac, fiindcă iar experimenta o senzație de greață. Dar un gând terifiant o făcu să se aşeze.

— Genista, te simți bine?

— Oh, da, cred că nu mi-a făcut bine prăjitura pe care am mâncat-o.

Oh, ce bine ar fi fost să creadă şi ea acelaşi lucru! Era imposibil ca gândul care îi dădea târcoale să fie adevărat, dar pe drumul spre casă nu şi-l putea scoate din minte. Era o prostie din partea ei să se gândească la una ca asta, îşi zise. Şi până la urmă era mult prea repede… Ştia prea puține despre asta. Poate îşi imagina lucruri. Poate evenimentele nefericite din zilele trecute îi afectaseră gândirea.

Dar chiar şi aşa, nu reuşi să se liniştească şi fu Lucy cea care îi atrase atenția asupra BMW-ului roşu parcat în fața casei lui Luke.

— Musafiri! exclamă ea. Trebuie să se fi întors unchiul. Luke plecase în dimineața aceea fără să-i pomenească ora la care se va întoarce. Poate mergea să o vadă pe cea care îl sunase. Cine ştie? Oricum, ea era acum preocupată de gândul că i-ar purta copilul.

În momentul în care intră în casă, fu conştientă de o prezență străină. Şi asta nu doar din cauza fumului de țigară, care împânzea toată încăperea, sau a uşilor lăsate larg deschise…

— Dragule! în sfârşit! Am crezut că nu mai vii! recunoscu vocea languroasă de la telefon. Când femeia apăru în hol, scoase o exclamație de surpriză.

Era o femeie frumoasă, înaltă, brunetă şi cu trăsături delicate. Era îmbrăcată elegant şi avea câțiva ani mai mulți decât Genista. Un diamant mare cât o nucă strălucea la mâna ei dreaptă şi unghiile le purta pictate în roşu-aprins.

— Oh! exclamă ea când o zări pe Genista. Copila-mireasă, presupun. Cred că Luke a făcut o greşeală de data asta. Apropo, unde e? Mi-a propus să ne întâlnim aici, la şase. Ieşim la cină.

Calmul ei o luă pe Genista prin surprindere.

— Ce cauți aici? întrebă Lucy furioasă. Le-ai distrus căsnicia părinților mei şi acum vrei să i-o strici şi pe a Genistei? Ei bine, unchiul Luke nu te vrea înapoi. Ştie exact cine eşti. Poate l-ai păcălit o dată dar…

— De ajuns, Lucy, interveni Genista, care simțea că va ceda nervos. Deci asta era acea Verity pe care Luke o iubise. Bineînțeles, ştiuse de la început treaba asta, dar acum, avea şi confirmarea.

Din nefericire pentru ea, greața de mai devreme o făcu să dispară pentru câteva clipe în baie. Se întoarse palidă şi tremurând.

— Vai, ce dramatic! Dar nu ştiai că Luke nu se emoționează dintr-atâta?

Genista nu o mai vedea pe Lucy în hol. Îşi zise că probabil fata urcase în camera ei. Oare cum îşi permisese această Verity să dea buzna în casa fostului iubit, de față

cu soția şi nepoata lui?

— Ştii că n-ai cum să-l păstrezi, nu-i aşa? Oh, şi n-am nicio îndoială că nu intenționează să-ți facă rău. De fapt, dacă te-ai purta bine cu el, poate ai căpăta şi ceva din banii lui. Dar sunt sigură că nu te aşteptai să-l păstrezi, un biet copil ca tine! Vezi, draga mea, comparată cu mine, pari doar o amatoare. Cred că nu avem de ce să ne înfruntăm. Vezi tu, Luke e un bărbat care ține mult la viața sexuală, de aceea ştiu că eu sunt singura care îl poate satisface. A fost nevoie de o greşeală stupidă ca să îmi dau seama de asta, dar din fericire, acum am realizat că eu sunt cea mai potrivită pentru Luke şi el e cel mai potrivit pentru mine.

Cuvintele femeii treziră sentimente stranii în Genista. Era clar că Luke i se confesase. Şi faptul că o invitase în casa lui, unde o putea vedea Lucy, nu putea să însemne decât că o dorea atât de mult încât să nu-i mai pese de sentimentele propriei nepoate.

— Dacă Luke nu mă vrea în viața lui, atunci va trebui să mi-o spună şi voi pleca negreşit. Nu am de gând să stau într-o casă unde nu sunt dorită. Dar atâta timp cât nu face asta, casa asta e în continuare a mea şi tu eşti în continuare o intrusă. Iar venirea ta aici, ştiind că Lucy e în casa asta, mi se pare de prost gust. Până acum câteva zile stăteai cu tatăl ei. Şi după cum ai zis, nu va trebui să mai dăm vreodată ochii una cu alta, aşa că voi merge sus, la Lucy, şi o să te las să-l aştepți singură pe soțul meu.

— Soțul tău! izbucni în râs femeia. Ce uşor spui asta! Dar în curând chestia asta nu va mai însemna nimic pentru tine. Luke e al meu şi te vei convinge curând de treaba asta!

Cuvintele acestea îi mai sunau în minte când urcă la Lucy pe care o găsi aşa cum se aştepta, întinsă în pat şi

privind absentă pe pereți.

— A spus că unchiul Luke a pus-o să vină aici, începu fata de cum o zări pe Genista intrând. Nu cred aşa ceva. Unchiul o urăşte!

— Sunt sigură că orice a făcut a avut un motiv bun pentru asta. Până şi ea voia să creadă asta. Uite ce e, de ce nu te duci să-i suni pe mama şi pe tatăl tău? Sunt sigură că le-ar plăcea să audă vesti de la tine. Au plecat undeva?

— Nu, zise fata, părând încântată de idee.

Sunară împreuna, şi Genista fu rugata sa rămână pe durata convorbirii.

— Tata vrea să mă întorc acasă, zise Lucy, după ce puse receptorul în furcă. Oh, Genista, păreau atât de fericiți! Mama părea diferită, aşa cum era înainte… înainte de…

— Va trebui să vorbeşti cu unchiul tău înainte să-ți faci planuri de a pleca în Franța.

Genista auzi o maşină parcând afară.

O lăsă pe Lucy în camera ei şi ea merse în dormitor. Poate că acum Luke o îmbrățişa pe Verity, poate că… Uşa se deschise. Luke intră furios, trânti haina pe pat şi îşi desfăcu cravata.

— Verity mi-a spus că ai fost obraznică cu ea. Aş vrea să ştiu de ce, o întrebă el, fără altă introducere. Este un oaspete în casa mea şi merită ospitalitate, ca oricare altul.

— În timp ce eu, în calitate de soție a ta, nu merit nimic, bănuiesc. Ai idee ce impact a avut asupra lui Lucy faptul că a găsit-o aici?

— Nu te mai ascunde în spatele lui Lucy. Ai insultat-o pe Verity şi aş vrea să ştiu de ce.

— Am insultat-o? Ba din contră, zise Genista încercând să se mențină calmă. Dar orice ar fi spus despre ea, Luke tot i-ar fi luat apărarea. Şi o ceartă cu el ar fi fost dureroasă

şi ar fi făcut-o să sufere şi mai mult. Eu sunt cea insultată, Luke, zise ea, în cele din urmă. Insultată că sunt forțată să îndur toate astea. O căsnicie bazată pe minciuni.

Auzi uşa trântindu-se şi după câteva minute, lacrimile îi inundară obrajii. Afară, zgomotul BMW-ului anunța plecarea celor doi.

În timpul cinei, Lucy fu tăcută. Genista spera că nu auzise cearta dintre ea şi Luke, dar ştia că o deranjase comportamentul unchiului său.

— Ai de gând să îl aştepți pe unchiul Luke? o întrebă ea.

Tânăra femeie dădu din cap că nu. Dar când merse la culcare, stătu trează toată noaptea în aşteptarea lui. Abia spre ziuă îşi dădu seama că nu va veni.

La micul dejun însă, încerca sa o convingă pe Lucy ca Luke venise, dar plecase devreme.

Îi fusese rău din nou şi de acum nu se mai îndoia că îi poartă copilul lui Luke. Îi făcea plăcere acest gând, dar ridica şi multe semne de întrebare referitor la cum se va descurca singură cu creşterea lui. Era prea devreme să meargă la doctor, dar avea certitudinea că este însărcinată.

Lucy se hotărâse sa meargă din nou sa călărească, dar de data asta Genista n-o mai însoți.

Spre amiază, stătea în grădină şi încerca să citească o carte găsită în bibliotecă. Auzi pasi pe alee şi crezând că era Luke, inima începu să-i bată cu putere. Dar când privi în direcția bărbatului, îl văzu pe Bob.

— Luke nu e aici? o întrebă el, după ce o salută şi se arătă nedumerit când fata dădu din cap în semn că nu. Mi-a spus să-i aduc nişte acte.

— Habar n-am unde e. Poți să rămâi să mănânci cu mine la prânz? Sau trebuie să te grăbeşti acasă?

— Oh, cred că pot rămâne să iau masa cu o femeie frumoasă. Eşti palidă, Gen. S-a întâmplat ceva?

— Îți trece vreun motiv prin minte? întrebă ea zâmbind slab. Hai înăuntru şi cât timp pregătesc masa o să-mi povesteşti ce mai face Elaine.

— Oh, e bine. Mult mai bine decât s-ar fi aşteptat doctorul să fie. Este atât de curajoasă! Nici n-ai idee cât. Nu am crezut niciodată că are atâta putere să treacă peste toate astea. La un moment dat am crezut că va ceda şi va muri, dar acum luptă din răsputeri să înfrunte boala.

— Mă bucur, zise Genista. Dar are şi pentru ce lupta, Bob: un soț, un copil…

— Hei, oare detectez… nefericire…? o întrebă el când fata căzu pe gânduri. Scuză-mă că intervin, Gen, dar am rămas surprins când am aflat că te-ai căsătorit aşa, din senin, cu Luke. Şi nu mă înțelege greşit. Nu mă mir că s-a îndrăgostit atât de repede de tine, dar mă miră faptul că şi tu te-ai grăbit să-i răspunzi la sentimente. Poate ai făcut o greşeală.

— Nu e vorba de nicio greşeală Bob. Mi-am dat seama prea târziu cât de mult îl iubesc. Oh, Bob! zise ea şi nu mai putu să oprească lacrimile care îi şiroiau pe față. Bărbatul o luă în brațe.

— Ce s-a întâmplat, Gen? Vrei să îmi povesteşti?

— Luke nu mă iubeşte, Bob. Niciodată nu m-a iubit. Pur şi simplu m-a dorit. Atâta tot. Printre sughițuri încercă să-i povestească cum s-au petrecut lucrurile, iar Bob o ascultă calm. Iar acum, Verity s-a întors la el şi pe mine nu mă mai doreşte deloc.

— Îmi pare rău, Gen. Îmi doresc să fi putut face ceva ca să te ajut.

— M-a ajutat şi simplul fapt că m-ai ascultat, Bob, zise

ea, calmându-se.

— Încearcă să te gândeşti că iubirea, chiar şi cea neîmpărtăşită te îmbogăţeşte sufleteşte. Poate în curând îşi va da seama ce om minunat eşti şi lucrurile se vor îndrepta.

— Ştiu.

— Scuzele mele că am apărut aşa din senin. Dacă ştiam că ai o întâlnire privată cu soția mea, în bucătăria mea, Bob, aş fi ciocănit, spuse Luke cu răceală în glas. Niciunul dintre cei doi nu auzise uşa deschizându-se.

Dragostea pentru el, o făcea pe Genista să se topească. Cât şi-ar fi dorit să o ia în brațe şi să o sărute… Dar se pare că doar ea avea sentimente nobile, fiindcă el o privea cu ură şi furie. Îi stătea pe limbă să-i spună că acuzațiile lui erau ridicole din moment ce el petrecuse noaptea în brațele lui Verity. Dar acest efort era prea mult pentru ea. Şi oricum totul era inutil.

— Mă duc sus, zise ea, apoi întorcându-se spre Bob: o să țin minte ce mi-ai spus. Spune-i Elainei să continue lupta.

Stătea pe un scaun lângă fereastră şi privea fără țintă, când Luke intră în cameră trântind uşa în urma lui.

Degetele lui o răniră când o trase în picioare şi ea simți că ameţeşte la gestul lui brusc.

— Ce femeie uşoară eşti! Cum ai îndrăznit să-ți aduci aici iubitul? Te-ai culcat cu el în patul meu? Asta ai făcut?

Genista nu mai avea energia să-l facă să-şi dea seama de adevăr.

— Ce contează dacă am făcut asta?

— Eşti soția mea! țipă Luke la ea. De asta contează. Iar Bob e unul din angajații mei. Ai făcut-o ca să te răzbuni pe mine, Genista? Ca să mă pedepseşti?

Abia se mai putea ține pe picioare. Ar fi vrut să-l atingă,

să o lase să-l mângâie fără să mai țipe la ea. Ar fi vrut să-i spună că îl iubeşti şi că îi poartă copilul, dar nu avea putere să facă asta.

Cu degete nervoase, bărbatul îi descheie fermoarul de la rochie şi i-o trase jos de pe ea, atât de brutal că aproape o răni. Genista se simțea vulnerabilă şi umilită.

— Te-a văzut aşa, nemernicul? Te-a atins aşa?

Degetele lui parcă o ardeau acolo unde îi atingeau pielea. Părea posedat de instincte primitive. Dar Genista mai avea o fărâmă de orgoliu care nu o lasă să-i permită să o aibă la fel cum se întâmplase de celelalte ori.

O sărută, dar parcă săruta pe altcineva, o mângâie, dar de data asta ea nu-i mai strigă numele, nu-l mai imploră să o iubească. Dragostea biruise dorința pentru el. Nu aşa îşi imagina ea ultima lor noapte împreună. Nu în felul ăsta în care Luke îi reamintea cu fiecare atingere că el era stăpânul corpului ei.

— Eşti deja sătulă, Genista? Lasă, vor mai fi şi alte ocazii când nu vei mai fi sătulă din brațele iubiților.

— Du-te dracu! izbucni ea.

— Dacă mă duc, o să mă asigur că te iau cu mine, replică Luke. Stai liniştită. N-am de gând să te violez. O să acționez mai subtil.

— Păstrează-te pentru Verity! Voi doi vă potriviți de minune. Ma bucur ca nu ma asemăn vouă!

Luke ieşi din camera fără sa se uite în urma. Părăsi şi casa. Probabil se ducea la Verity. Probabil că venise acasă doar ca s-o avertizeze că vrea să plece.

Genista nu mai avea de gând sa rămână în casa unui bărbat care o trata ca pe o jucărie. Îi spuse lui Lucy că vrea să plece la Londra şi fata se întrista când auzi că nu putea veni şi ea. Îşi împachetă mecanic lucrurile, apoi duse

valiza în maşină şi o îmbrățişă.

Când va ajunge la Londra îi va telefona lui Lucy şi îi va explica că nu se va întoarce. Va fi greu, dar nu mai greu dacă i-o spunea acum. Drumul de țară era gol, iar Genista era concentrată pe condus, la fel ca de fiecare dată când se afla la volan. Mai târziu însă, când se gândi la ce se întâmplase, fu de părere că îngerul ei păzitor era mai atent la drum decât ea.

Văzu copilul şi camionul în acelaşi timp. A avut doar o secundă ca să decidă între viața lui şi a ei. Dar de fapt, nu trebuia să ia nicio decizie.

Auzi zgomotul maşinii ei, izbind camionul, simți maldărul de fiare care o zdrobea şi un plânset de copil. Nu copilul ei… gândi ea şi simți că îşi pierde cunoştința.

Capitolul 9

— Eşti o tânără foarte norocoasă, spuse doctorul, luându-i pulsul. Aşa se întâmplă când conduci o maşină bună. Dacă nu ai fi avut o maşină de calitate, mă îndoiesc că ai mai fi fost aici într-o singură bucată. Ai făcut un lucru foarte curajos şi un copil de şase ani trebuie să-ți mulțumească pentru viața lui.

Genista era întinsă pe un pat de spital pe care o depuseseră cei de pe ambulanță. O asistentă venise la ea şi o anunțase că nu avea de ce să-şi facă griji. Cineva îi luase geanta şi hainele şi acum era îmbrăcată într-un halat de spital şi îl asculta pe doctor cum o încuraja.

— Doctore… începu ea, timidă. Cred că sunt însărcinată. Oare am…

— În câte săptămâni? întrebă repede doctorul, şi după ce află răspunsul o linişti. Chiar ai fost norocoasă că ai o

sarcină la început. Acum nu i s-a întâmplat nimic copilului, dar dacă aveai câteva luni, cu siguranță că s-ar fi declanşat un avort spontan. Oricum te vom mai ține în spital câteva zile ca să ne dăm seama dacă totul e bine.

Încearcă să nu te îngrijorezi.

Era un lucru mai uşor de spus decât de făcut.

— Soțul tău va veni curând. Nu-ți face griji, îi zise o asistentă în timp ce o ajuta să se aşeze într-un pat.

— Luke! Uitase că cei de la spital sunau imediat cea mai apropiată rudă. Oare şi-a dat seama că voia să îl părăsească? Şi dacă era aşa, oare era bucuros?

Realiză că paharul de apă pe care i-l dăduse asistenta conținea şi un calmant pentru că imediat cum i se făcu somn, asistenta reveni şi zise:

— Încearcă să dormi. O să vă facă mult bine ție şi copilului. E cel mai bun medicament.

Când se trezi, parcă era într-o cameră mai luminoasă. O dureau toți muşchii din corp de la lovituri şi de undeva de lângă pat venea un parfum de trandafiri. Întoarse cu greu capul şi îl văzu pe Luke, stând nemişcat pe scaunul de lângă pat.

— Cum te simți? întrebă el.

Părea foarte stresat. Probabil pentru că nu o luase cu el pe Lucy. Dar Genista ştia că era tipul de om care să acționeze atunci când crede că e de datoria lui s-o facă.

— Poliția mi-a spus că ai avut noroc, adăugă el.

Un muşchi parcă se zbătu pe gâtul lui când spuse asta şi Genista se întrebă dacă nu şi-ar fi dorit cumva ca lucrurile să stea altfel.

— Şoferul camionului nu mai contenea să-ți laude capacitatea de reacție. Ştii că ai fi putut să mori?

— Nu puteam să mă salvez pe mine ca să omor o fetiță.

Lacrimi pe care nu le mai putea stăpâni ieşiră la iveală.

— Doctorul mi-a spus că eşti însărcinată.

La felul în care a spus-o, probabil că Luke era de părere că nici nu era vorba despre copilul lui.

— Să înțeleg că vrei să-l păstrezi. Se uita la trandafirii de lângă pat, fără s-o privească pe ea. Trandafiri roşii, ce ironie. Exact culoarea de trandafiri pe care asistentele se aşteptau ca soțul iubitor să le aducă soției.

— Da.

— Doamne, ce încurcătură! spuse el şi Genista observă cât era de palid. Doctorul vrea să te mai țină câteva zile aici ca să vadă dacă nu cumva ai şi alte răni. Imediat cum spune că poți pleca, te duc acasă. Şi ca şi cum i-ar fi anticipat cuvintele, spuse: ştiu că mă părăseai, Genista. Şi ştiu şi de ce. Dar nu am de gând să te las să te întorci în apartamentul ăla gol.

— Mă pot descurca, protestă ea. E mai bine aşa, Luke. Apreciez faptul că te simți obligat pentru mine dar…

— Dar ai prefera să mergi la Bob, în ciuda faptului că îmi porți copilul, aşa e, nu? Luke o privi furios, ridicându-se în picioare. Nici să nu te gândeşti, Genista. Vii acasă cu mine, altfel o să-i spun doctorului că te întorci într-un apartament gol şi atunci o să te țină şi mai mult aici.

Nu mai avea puterea de a se certa cu el. Era mai bine să tacă şi să îl asculte cum îi conduce viața.

Şi, până la urmă, oare nu avea înăuntrul ei o speranță că acum, când purta copilul lui poate ar… Poate ar face ce? se auzi întrebându-se singură. Era imposibil ca Luke să-i întoarcă spatele lui Verity pentru a se dedica unui copil care nu ştia sigur că e al lui. Şi cu atât mai puțin n-avea cum să se îndrăgostească acum de ea, doar pentru că era însărcinată.

Când asistenta anunță că vizita lui se sfârşise, Luke se aplecă peste patul ei şi o privi atât de ciudat, ca şi cum ar fi dorit să o atingă, dar nu îndrăznea. Iar îşi imagina diverse lucruri, îşi spuse Genista care credea că probabil dragostea o făcea să fie atât de melancolică. Se aplecă şi o sărută pe obraz, un sărut pe care orice bărbat l-ar fi dat femeii iubite, dar pe care nu şi-l dorea şi ea.

Îi era greu să se adapteze cu condițiile din spital, dar deocamdată nu avea ce face.

Jilly veni să o vadă după-amiază.

— Mm, minunat, comentă fata bucuroasă, privind trandafirii de la marginea patului. Nu e nevoie să întreb cine i-a adus, nu-i aşa? Luke era în birou când a aflat. Arăta ca un om care aflase că a pierdut tot ce contează mai mult în viață.

Biata Jilly! Dacă ar şti adevărul…

Jilly nu spuse nimic de copil şi nici Genista nu aduse vorba despre asta. Doctorul o asigurase că pericolul trecuse, dar dorea să păstreze veştile doar pentru ea. Se îndoia că o va mai vedea pe Jilly când avea să plece de la Luke. Nici nu va mai îndrăzni să sune la birou.

După plecarea fetei, Genista mai avu un vizitator. Abia ațipise şi nu auzise tocurile ascuțite care se apropiau de pat.

— Vreau să vorbesc cu tine.

Vocea şi mirosul de tutun amestecat cu parfum o treziră imediat.

Femeia era la fel de elegantă aşa cum o văzuse ultima oară, iar pe lângă ea, Genista simți că păleşte.

— Ce eroină am în fața mea! spuse ea, pe un ton batjocoritor. Oh, draga mea, să nu-ți faci speranțe deşarte. Bineînțeles că Luke te va lua acasă, fiindcă se va simți

îndatorat să o facă. Dar asta nu va ține. Oare n-ai deloc mândrie? Poți împărți patul cu un bărbat despre care ştii că vrea să fie cu altcineva? Oh, ştiu că îl iubeşti, dar dacă eşti de părere că-l poți păstra, atunci te înşeli amarnic. S-ar putea să îl iubeşti pe Luke, dar el mă iubeşte pe mine. Şi dacă ai o fărâmă de orgoliu, nu îl laşi pe el să-ți spună asta. Mult timp după plecarea femeii, Genista stătu trează.

Verity avea dreptate. Nu trebuia să se întoarcă la Luke. Aşa era mai bine pentru amândoi.

Pe la ora şapte, Lucy şi Luke îşi făcură apariția în camera ei. Adolescenta era foarte încântată că părinții ei se îmbrăcaseră şi ca vor petrece împreuna cu ea sfârşitul vacanței, la Londra.

Chiar şi Luke părea mai relaxat şi chiar zâmbi de câteva ori şi glumi. La un moment dat, mâinile lor se atinseră din greșeală şi Genista şi-o retrase pe a ei, însă Luke i le prinse pe amândouă şi le ținu strâns într-ale lui.

Înainte de venirea lor, Genista se hotărâse să-i spună lui Luke să o lase în pace, dar când o văzu şi pe Lucy, nu putu să-şi ducă gândul la bun sfârşit.

— Mâine mi-a spus doctorul că te va externa. Va trebui să te mai odihneşti în următoarele zile. Am chemat-o pe doamna Meadows şi mi-a promis că va sta toată ziua acasă, până te pui pe picioare.

Dacă s-ar fi simțit în stare, ar fi plecat de pe acel pat de spital şi ar fi fugit cât mai departe de el. Dar ce să facă acum, când se simțea atât de singură şi de slăbită? Nu putea decât să-l lase să acționeze aşa cum ştia el mai bine. În fond, tânjea după câteva zile petrecute alături de el. Câteva zile care probabil vor fi ultimele.

Luke insistase să stea pe scaunul din spate. Intrând în maşină, amintirile accidentului îi reveniră în minte şi

aproape că leşină, dacă nu era Luke lângă ea care s-o susțină. O îmbrățişă câteva clipe, apoi îi zise:

— Nu-ți face griji. Doctorul mi-a spus că s-ar putea să ai câteva amintiri traumatizante cu maşina, dar va trebui să le învingi mai devreme sau mai târziu.

Luke era un şofer bun şi Genista se simțea în siguranță cu el, dar la o curbă, o maşină condusă de un bărbat neatent le tăie calea şi Luke trebui să frâneze brusc ca să evite impactul. Coborî imediat şi merse la uşa din spate.

Tremura din cap până-n picioare şi nu opuse rezistență când bărbatul o scoase afară, sprijinind-o în brațele lui, ca pe un copil speriat. Ce bine era să îl simtă atât de aproape! Simțindu-se slăbită, Genista se sprijini de brațele lui şi încercă să se relaxeze cât el îi masa spatele. Îşi îngropă fața în scobitura gâtului lui şi îi mirosi pielea. Ce bine era! Ar fi vrut să prelungească momentele astea la nesfârşit, dar în cele din urmă, Luke o îndepărtă de el şi o privi:

— Sunt bărbat, Genista, nu călugăr. Ştii bine la ce duc toate astea.

Merseră în tăcere restul drumului, în timp ce Genista privi absentă pe geam.

Când ajunseră acasă şi Luke parcă maşina, Genista urcă în dormitorul lor şi începu să despacheteze. Rămase stupefiată când văzu că şifonierul era gol. Costumele lui Luke, care stăteau cu o săptămână în urmă lângă rochiile ei dispăruseră.

— Mi-am mutat lucrurile, îi spuse Luke, intrând în cameră. În împrejurările date, am crezut că e cel mai bine pentru amândoi. Dacă ai nevoie de mine, voi veni imediat. Trebuie doar să mă chemi. Şi sper că ceea ce s-a întâmplat între noi nu te va împiedica să faci asta.

— Nu, zise ea şi privi patul gol pe care cândva îl

împărțise cu el.

— De ce nu te odihneşti puțin? îți aduc ceva de băut.

— Sunt bine, zise ea, crezând că bărbatul preferă să meargă la Verity decât să stea cu ea.

Era în pat, în hainele în care venise, când Luke îi aduse o ceaşcă de ceai.

— Dacă vrei să mergi la birou…

— Munca poate să aştepte, zise el. Orice trebuie să fac, voi face de aici. N-o să te las singură. Dacă nu poți să dormi, cheamă-mă. Doctorul mi-a dat nişte somnifere pentru tine.

— Nu, mulțumesc. Am luat destule pastile zilele astea, cât să îmi ajungă pentru o viață.

Acest lucru nu era chiar adevărat. I se dăduseră, dar ea le refuzase, gândindu-se că nu-i vor face bine copilului. Asistentele au înțeles-o şi nu au forțat-o.

Dormi şi când se trezi era după-amiază. Un telefon suna undeva, la parter şi Genista se întrebă dacă nu era cumva Verity care-l căuta pe Luke.

La şapte, bărbatul intră cu o tavă cu mâncare şi o sticlă cu vin.

— E doar o omletă, zise el, surprinzând-o. Nu sunt bucătar bun, dar doamna Meadows a plecat devreme. Te superi dacă mănânc cu tine?

Să se supere? Oh, dacă ar şti el!

Omleta era delicioasă şi Genista bău două pahare de vin înainte să-şi dea seama de asta.

Se simțea plină de viață şi chiar avu forța să îl roage pe Luke să mai rămână cu ea o jumătate de oră, când acesta spusese că era vremea pentru ea să doarmă. Iar când plecă, în cele din urmă, Genista realiză, că nici măcar mila nu era de-ajuns ca să-l țină lângă ea.

Trei zile mai târziu, era în grădină, încercând să-şi facă de lucru, fără să iasă în calea lui Luke. El încă mai lucra acasă şi tânăra încerca să-l evite, cât de mult posibil.

Îi trecuse euforia pe care o simțise când Luke o adusese acasă. Îi era foarte greu să îndure răceala cu care o trata el şi i se părea că nu va mai putea continua nici ea mult să-l evite. Acasă la ea, cel puțin putea da frâu liber emoțiilor, fără să rişte ca cineva să o judece sau să profite de pe urma slăbiciunii sale.

Dar lucrurile se schimbară într-o după-amiază pe care Luke şi-o petrecu în bibliotecă, iar Genista în grădină. Spre seară, tânăra se întoarse în casă pentru a se schimba de cină.

Tocmai se pregătea să se îmbrace, când auzi un ciocănit în uşa dormitorului şi, înainte ca ea să apuce să răspundă, Luke intră.

— Trebuie să vorbim, zise el, pe un ton serios. Nu putem continua în stilul ăsta. N-o să țină. Ştiu că vrei să păstrezi copilul şi e responsabilitatea mea să am grijă de el. Oh, şi ştiu că te poți descurca de una singură, dar…

— Dar asta nu te-ar face să ai conştiința curată, continuă Genista în locul lui. Nu e nevoie, Luke. Păstrez copilul pentru că mi-l doresc. Nu are nicio legătură cu tine. Şi după cum ai spus şi tu, din punct de vedere financiar, o să mă descurc foarte bine. Probabil că voi vinde apartamentul şi voi cumpăra o căsuță la țară. Era ciudat că în sfârşit gândurile răvăşite care o tulburaseră în ultima perioadă acum formau fraze coerente. N-o să-mi ia mult să împachetez şi aş putea pleca imediat, adăugă ea.

Luke dădu din cap, palid.

— Cum vrei. Nu e nicio grabă. Oricum, eu plec din oraş pentru câteva zile, aşa că mai poți rămâne să te gândeşti.

Tot ce-ți cer e să-mi laşi adresa, Genista…

— Nu e nevoie, se auzi ea spunând încet. O să păstrez apartamentul o vreme, până o să mă decid ce voi face şi apoi, după naşterea copilului, nu văd de ce am mai ține legătura. Tu-ți vei vedea de viața ta şi eu de a mea.

— Dacă asta vrei…

Genista se gândi mai târziu că era o situație foarte complicată. Luke plecase deja. Ştia asta fiindcă îi auzise maşina. Oare se dusese la Verity? Se dusese să sărbătorească cu ea libertatea de care se va bucura curând?

Îi spusese că va pleca imediat. Dar nu se simțea în stare să facă asta. Maşina ei era în garaj, dar în asemenea momente era sigură că nu e în stare să o conducă. Va aştepta până mâine dimineață, gândi ea şi atunci va chema un taxi. Şi imediat cum va ajunge în apartamentul ei, îşi va putea face planuri pentru un viitor care nu-l mai includea şi pe Luke.

Dimineața constată că firma de taxiuri avea prea multe cereri şi că nu o putea servi decât după-amiază.

Cu bagajele pregătite, îşi dădu seama că nu mai avea nimic de făcut, aşa că începu să se plimbe prin camerele goale, unde trăise clipe minunate alături de bărbatul iubit.

Îşi chemase un taxi, pe la ora două şi jumătate, aşa că atunci când auzi că la ora unu o maşină opreşte în fața casei, crezu că era vorba despre o greşeală.

Era gata să coboare scările şi să iasă, când Luke intră brusc în casă. Ridică privirea şi se albi la față când o văzu.

— Luke!

— Am uitat ceva, zise el repede. Credeam că ai plecat.

— Nu puteam conduce şi am chemat un taxi. Voi pleca la două şi jumătate.

Văzându-l acum, când era pe cale să şi-l scoată pentru totdeauna din viața ei, fu ca o lovitură pentru ea. Înfățişarea lui, ochii negri, parfumul bărbătesc pe care l-ar recunoaşte oriunde, parcă treziră ceva în ea… Dintr-o dată, treptele păreau să se mişte sub tălpile ei.

Clipi, încercând sa îşi revină şi se întinse sa se sprijine de balustradă. Geamătul ei de protest îl făcu pe Luke atent. Acesta îşi lăsă servieta şi alergă spre ea să o prindă.

Genista nu se mai putu ține pe picioare şi se lăsă în brațele lui.

— Gata, eşti în siguranță acum, brațele lui o țineau protector şi tânăra chiar îi simțea respirația pe obraz. Lasă-mă să te duc în dormitor.

Îl simți cum o ridică în brațe şi o duse în camera unde petrecuseră atât de puțin timp împreună.

Amețeala îi trecuse, dar inima îi bătea nebunește. Iar când bărbatul o aşeză pe pernă, o privi într-un fel ciudat.

— Oh, Genista, nu te pot lăsa să pleci. Nu mă ruga să fac asta, te implor! îți dau cuvântul că nu o să mă ating de tine… n-o să fac nimic din ce tu n-o să vrei… O să o luăm de la început şi îți promit că de data asta…

Bărbatul o lăsă pe pat, apoi se întoarse brusc spre fereastră.

— Nu m-am întors pentru că uitasem ceva, zise el. M-am întors pentru că doream să mai văd o dată camera asta, să încerc să-mi imprim în memorie amintirea ta în patul ăsta, în brațele mele. Dumnezeu ştie câte motive ți-am dat să mă urăşti. Şi poate crezi că mândria e de-ajuns să mă țină departe de tine, doar te-am auzit cum îi vorbeai lui Lucy despre dragostea pe care o simți pentru Bob. Dar acum astea nu mai contează pentru mine. Doar când te privesc parcă mă topesc după tine. De cum te-am văzut în

apartamentul lui Greg, la acea petrecere, m-am îndrăgostit de tine. Până în acel moment nu am crezut în dragoste la prima vedere, dar când te-am văzut, m-am simțit fulgerat. Şi sentimentele mele au fost atât de intense, încât nu mi-am închipuit că tu nu poți simți la fel. Apoi ți-ai bătut joc de mine. Voiam să te fac să te răzgândeşti, dar am aflat pe urmă că tu erai fata despre care Greg mi-a spus că ar avea o relație cu Bob. Aproape că înnebunisem de gelozie. Nu puteam suporta să te atingă, să-ți vorbească, nici măcar să se uite la tine. Trebuia să te duc departe de el, aşa că te-am forțat să te căsătoreşti cu mine. Trebuia să mă iubeşti. În prima noapte când am făcut dragoste cu tine, am crezut că înnebunesc. Totul la tine îmi spunea că nu ai experiență cu bărbații, dar nu voiam să mă încred în instincte, ci în ceea ce aflasem despre tine. Când am descoperit adevărul, eram gata să mă sinucid. Dar n-am făcut-o. Poate că dacă aş fi dat curs gândului de atunci, aş fi avut parte de o moarte mai uşoară. Nu ca cea de acum care mă macină încetul cu încetul…

Făcu o pauză, după care continuă:

— Orice bărbat, cu cel mai mic simț de răspundere te-ar fi lăsat liberă atunci, dar eu n-am putut s-o fac. Mi-am zis că nu te voi mai atinge, că nu te voi mai iubi, dar nu puteam să-mi stăpânesc dorința pentru tine. Era singurul lucru prin care te puteam aduce la viață pentru mine. Mi-am spus că dacă Bob îți poseda sufletul, eu puteam să îți posed trupul şi atunci asta ar fi o compensație. Dar n-a fost deloc aşa, Genista. Uite ce e, Bob e căsătorit, şi intenționează să rămână aşa. De ce nu-mi dai o şansă, Genista? îți promit că nu o să te ating decât dacă vrei tu…

Ea nu-l mai putea lăsa să se umilească mai mult de atât. N-o mai lăsa inima să-i permită asta. Îl iubea prea mult,

iar acum trebuia să-i arate şi ea lucrul ăsta. Se dădu jos din pat şi merse spre el, fără să facă zgomot. Dar se pare că bărbatul o simți, că imediat se întoarse şi o luă în brațe.

— Ai spus că n-o să mă atingi, îi reaminti ea, şi îl simți cum o eliberează, fără să o privească. Dacă o să-ți cer asta, adăugă ea, zâmbind.

Dar bărbatul nu o privea. Se întoarse din nou spre fereastră şi pe Genista o trecu un fior de teamă. Pierduseră atâta timp cu prostii!

— Te rog, Luke, atinge-mă, îl imploră ea. Iubește-mă, adu-mă din nou la viață, pentru că fără tine nu pot trăi cum trebuie. Tu m-ai făcut să cunosc iubirea şi împlinirea trupească. Tu m-ai făcut femeie. Te iubesc!

Bărbatul nu mai aşteptă o altă invitație. O sărută cu pasiune şi o conduse la pat. De data aceasta, Genista nu mai făcu niciun gest de împotrivire…

— Nu l-am iubit niciodată pe Bob, zise ea, câteva minute mai târziu. Nu în felul în care credeai tu. Dar nu puteam să îmi asum riscul de a-i spune Elainei. Îi povesti în mare despre operația pe care o suferise femeia.

— O să mă revanşez față de tine, promise el. Când mi-au spus cei de la spital că aştepți un copil, aş fi putut s-o omor pe Verity că m-a oprit în ziua aceea să vin acasă.

Genista se albi la față. Verity! Oare cum de uitase de ea?

— Ce s-a întâmplat? întrebă Luke.

— Verity… credeam că o iubeşti… A venit la spital să mă vadă. Mi-a spus că vrei să scapi de mine.

Luke o luă în brațe şi o linişti.

— A luat legătura cu mine când Philip s-a întors la Marina. Mi-a spus că încă mă doreşte şi că dacă nu-i voi face pe plac, o să-i despartă din nou pe Philip şi Marina. Nu puteam să risc una ca asta. A trebuit să-i fac jocul, deşi

nu mi-am dorit asta. Acum ştie adevărul şi totul s-a terminat între noi.

— Dar cândva ai iubit-o…

— Nu. Doar am dorit-o, dar am ştiut dintotdeauna ce urmăreşte la mine. Ea a fost cea care a anunțat logodna noastră, iar când eu nu am vrut să cooperez, şi-a îndreptat atenția spre Philip. Spune-mi că mă iubeşti, schimbă el subiectul.

— Te iubesc, Luke.

Sărutul care urmă îl convinse de asta.

— Şi copilul? întrebă el. Când am aflat de el, m-am gândit că probabil mă urăşti, dar doctorul m-a asigurat că a fost primul lucru de care ai întrebat după accident.

— Sigur că da, doar e al tău, e o parte din tine, o amintire a dorinței pe care ai simțit-o pentru mine…

Scârțâitul de roți îi făcu pe amândoi să tresară.

— Taxiul! strigă Genista. Am uitat de el.

— Lasă-l în seama mea, zise bărbatul, îmbrăcându-se repede.

— Ce-o să-i spui?

— Că soția mea s-a decis să rămână unde-i e locul, alături de mine. Iar după asta, mă voi întoarce să-ți arăt cât de mult te iubesc. Făcu o pauză. Dacă o să mă laşi.

Zâmbetul Genistei strălucea ca un curcubeu după ploaie. Îşi mângâie pântecul. Acum, copilul ei va avea parte de ambii părinți. Lacrimi de fericire îi începoşau privirea când Luke intră din nou în cameră. Tânăra îl primi cu brațele deschise şi amândoi uitară trecutul, lăsând loc unui viitor făurit din promisiuni şi săruturi tandre.

Sfârşit